

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૭ મું]

[અંક ૧ લેા]

કાર્તિક

ક. સ. ૧૯૫૦

૧૫ મી નવેમ્બર

વીર સં. ૨૪૭૬

વિક્રમ સં. ૨૦૦૭

પ્રગટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા

ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બહારગામ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૪-૦

પુસ્તક ૬૭ મું
અંક ૧ લો.

કાર્તિક

{ વીર સં. ૨૪૭૭
વિ. સં. ૨૦૦૬

અનુક્રમણિકા

- ૧ શ્રી સંભવજિન સ્તવન... ... (મુનિશ્રી સ્વચ્છવિજયજી) ૧
- ૨ આશીર્વાદાત્મક અભિનંદન (શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ શાહ) ૨
- ૩ વ્યતીત વર્ષ અને નૂતન વર્ષ ... (શ્રી જયરાજભાઈ એકવજી દોશી) ૩
- ૪ જ્ઞાનપંચમીનું રહસ્ય અને જ્ઞાનનું મોહાત્મ્ય
... (મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી ત્રિપુડી) ૯
- ૫ આત્મવિકાસ (શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ "સાહિત્યચંદ્ર") ૧૪
- ૬ સાહિત્યવાદીનાં કુસુમો : : માટીમાંથી માનવ (૩)
... (શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી) ૧૭
- ૭ કર્મ-ગીમાંસાનું આયોજન... ... (શ્રી હીરાલાલ રસિકલાલ કાપડિયા) ૨૨
- ૮ વ્યવહાર કોશલ્ય (૨૬૮) (મૌકિક) ૨૬
- ૯ શેઠશ્રી લોગીલાલ મગનલાલ વાણિજ્યમંદિર-
(કોમર્સ હાઇસ્કૂલ)નું ખાતમુહૂર્ત ૨૭

સભાના સભાસદોને ખાસ લાભ

શ્રી તાત્ત્વિક લેખસંગ્રહ પચીસ લેખોનો મુંદર સંગ્રહ

લેખક : આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકર્તુરસૂરિજી મહારાજ

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકર્તુરસૂરિજી મહારાજની વૈરાગ્યવાદિની અને બોધદાયિની કલમથી આજે સમાજમાં કોણ અજાણ છે ? “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” માસિકમાં ક્રમે ક્રમે પ્રગટ થયેલા બોધક અને સરલ લેખોનો આ સંગ્રહ સા કોઈને પસંદ પડી ગયો છે. સમાસદ બંધુઓને આ ગ્રંથ અઠમી કિંમતે એટલે એક રૂપિયામાં આપવામાં આવશે. કાઉન સોળ પેજ અઢી સો પાના, પાકું બાઈડીંગ છતાં મૂલ્ય માત્ર બે રૂપિયા. પોસ્ટેજ અલગ. તમારી નકલ માટે જલદી જણાવવા વિનંતિ છે.

લખો : શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-લાવનગર

પુસ્તક ૬૭ મું.

અંક ૧ લો.

: કાર્તિક :

વીર સં. ૨૪૭૭

વિ. સં. ૨૦૦૭

—: શ્રી સંભવજિન સ્તવન :—

(સાહેબ યાદુ જિણેસર વિનવું-એ દેવી).

સાહેબ સંભવદેવ હું વિનવું, વિનવું બે કર ભોડ હો;
 સાહેબ તુમ સેવા હું કિમ કરું ?, વિધન કરે જસ ખોડ હો. ॥ ૧ ॥
 સાહેબ મુજ સરિખા જે પ્રાણીઆ, કિમ લહેશે તુમ પ્રીતિ હો;
 સાહેબ મહેર કરો જગ ભે ભલા, તો ક્ષણમાં સવિ સિદ્ધિ હો. ॥ ૨ ॥
 સાહેબ અમ પાસે પણ છે ઘણું, પણ એક આવરણ હું:ખ હો;
 સાહેબ દૂર કરો તે હું:ખ ઘણું, તો અમ મન હુવે મુખ હો. ॥ ૩ ॥
 સાહેબ રાગ તે ચરચક્ષુ કદ્યાં, પણ ચર દ્વિવિધ હોય હો;
 સાહેબ ન્યાય-નીતિ જગ નિર્મળાં, તે વહતાં મુખ થાય હો. ॥ ૪ ॥
 સાહેબ થોડું કીધું ઘણું માનભે, દિલ ધરભે સવિ વાત હો;
 સાહેબ રુચકવિજયને આપભે, તુમ સમ દિલની ધાત હો. ॥ ૫ ॥

—મુનિરાજશ્રી રુચકવિજયજી

“ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ”

નૂતન વર્ષનું આશીર્વાદાત્મક અભિનંદન

(રાગ-તોટક હંદ).

- અહુ જાતિતણાં ફળ ફૂલ લઉં, શુભ શ્રીફળ ને ફૂમફૂમ ભરું;
રસયાળ ભરી ઉપહાર ધરું, નવસે વરસે સુકૃતાર્થ થઉં. ૧
- ફળમાં શુભ ઇચ્છિતને ગણજો, રસમાં સમતા રસ મેળવજો;
શુચિ પ્રેમ સુવાસિત પુષ્પ હજો, ફૂમફૂમતણા ગુણને ગણજો. ૨
- મુજ ભેટ ખરી શુભ નેક ભરી, ગણજો ગુણવર્ષનમાં સધળી;
પડ્ દ્રવ્ય અને નય ન્યાય તણી, સુપ્રમાણ થકી અતિ શુદ્ધ કરી. ૩
- મુજ ગ્રાહક ને સહુ સખ્ય પદે, શુભ ચિંતક ને ગુણ ધર્મ હદે;
મમ તંત્રી અને પદ મંત્રી ગણું, અભિનંદન હો સહુને નવલું. ૪
- દમ દાન અને ગણતા કરતા, પદ પેટનની પદવી ધરતા;
મુજ આત્મસખારૂપ એ બનતા, ઉપહાર ધરું પદને મળતા. ૫
- વહતા શિર બાર ભરી નમતા, ગમતા જનમંડળને રમતા;
અહુમાન તણા(પ્રમુખ)પદને ધરતા, અભિનંદન ત્યાં મુજ અંતરતા. ૬
- મુજ સ્થાપક માપક પોષક જે, શુભ લેખક ને ગુણશોષક જે;
પદવીધર શ્રીયુત ભાગ્યભર્યા, અભિનંદનમાં સહુ પુણ્ય વર્ષા. ૭
- મુજ પ્રેરક શાસક આલક જે, રસદાયક નાયક ગાયક જે;
રમરતાં મગરૂર થઉં નવસે, ઉપહાર ધરું અતિ હર્ષ ભરે. ૮
- મુનિવર્ષતણા ઉપકાર ધણા, મુજ જીવન નૂરતણાં ઝરણાં;
રસસિંચન શાશ્વત તે કરતા, અભિનંદન વંદન વંદન જ્યાં. ૯
- અહુ લેખ મળે કવિ કાવ્યતણા, રસ રંગ વહે નહિં કાંઠ મણા;
મુજ આશિષમાં જુજ શબ્દ ભર્યા, મળજો પ્રજ્ઞતા જગ કીર્તિ વર્ષા. ૧૦
- મમ મિત્ર ખરે! મન મૂર્તિવડે, કદી સુંકર ચિત્ર ધડે હૃદયે;
મુજ ગૌરવમાં જુજ વૃદ્ધિ કરે, શુભ આશિષમાં પણ પૂણિ કરે. ૧૧
- બળ બુદ્ધિ અને ગુણરિદ્ધિ હજો, જનમાં મણિ માનવતા ફળજો;
સહુ સેવ સ્વધર્મતણી કરજો, નવસા દિનમાં અહુએ મળજો. ૧૨
- વધશે મમ જીવન આગળ જે, ઉપહાર નવા ધરવા મથશે;
સહકાર સદા મળજો અમને, અભિનંદન આશિષ હો તમને. ૧૩
- નવયુવક બુદ્ધિ સતોજ હજો, જુજ શક્તિ “પ્રકાશ” બાણી વળજો;
ગુણવાન યષ્ઠ હિતને ધરજો, નવલું અભિનંદન મેળવજો. ૧૪
- શુભ આશિષ પત્ર “પ્રકાશ” તણી, વધજો સહુમાં સુખપ્રાપ્તિ ધણી;
ધરતાં ઉપહાર સુગ્રિમ ભરી, જય હો જય “જૈન ધર્મ” તણી. ૧૫

—શ્રી મગનલાલ ભોતીચંદ શાહ

વ્યતીત વર્ષ અને નૂતન વર્ષ.

શ્રી જીવરાજભાઈ આધિવજી દાસી.

વિક્રમ સંવત ૨૦૦૭ ના મંગળમય પ્રભાતે “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ” છાસક વર્ષની દીર્ઘ વય વ્યતીત કરી સડસઠમા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. માસિકના આવા દીર્ઘ-આયુષ્યનું માન સ્વર્ગસ્થ કુંવરજીભાઈને ધટે છે. તેઓશ્રીનો સ્થલદેહ વિલય થવા છતાં તેમનો અમર આત્મા માસિકને તથા આ સમાને નિરંતર પ્રેરણા આપી રહ્યો છે.

વ્યતીત થતાં વર્ષ ઉપર દક્ષિણ તરફ કરતાં તેમાં અનેક રાજકીય, આર્થિક, સામાજિક અને ધાર્મિક પરિવર્તનો થયેલાં જોવામાં આવે છે. જૈન જગતમાં અને આ સમાના કાર્યક્ષેત્રમાં પણ અનેકવિધ રંગો પૂરાયેલાં જોવામાં આવે છે.

ગયા વર્ષમાં રાજકીય ક્ષેત્રમાં અનેક પ્રકારના ઉલ્કાપાતો થયેલા છે, જેમાં કોરીયાનું સુદ્ધ મોખરે આવે છે. કોરીયાના બે ભાગો પોતપોતાના સ્વાર્થ ખાતર પાશ્ચિમાત્ય દેશો અને રશિયા તથા અમેરિકાએ થોડા વર્ષ ઉપર જ છેલ્લી લડાઈના અંતવખતે કર્યા હતા. ઉત્તર કોરીયાનું રાજ્યતંત્ર રશિયા અને સામ્યવાદીના વર્ચસ્વ નીચે મૂકવામાં આવ્યું હતું, અને દક્ષિણ કોરીયાનું રાજ્યતંત્ર અમેરિકા અને પ્રજાતંત્રના વર્ચસ્વ નીચે રાખવામાં આવ્યું હતું. અને આખા રાજ્યતંત્ર ઉપર સંયુક્ત રાષ્ટ્ર-સંસ્થાની દેખરેખ હતી. ગમે તે કારણસર ઉત્તર કોરીયાના સામ્યવાદીઓએ દક્ષિણ કોરીયા ઉપર લશ્કરી આક્રમણ કર્યું, સંયુક્ત રાષ્ટ્ર સંસ્થા સમક્ષ સલાહ ઉપસ્થિત કરવામાં આવ્યો, તે આક્રમણને લશ્કરી બળથી દાબવા સંસ્થાએ ઠરાવ રજૂ કર્યો, અને તે ઠરાવને અનુસારે પ્રથમ અમેરિકાનો પોતાનું લશ્કર અને લશ્કરી સરસામાન દક્ષિણ કોરીયાની મદદે મોકલ્યો. ભારતના મહા-અભાત્યે લશ્કરી બળને સ્થાને પ્રથમ વાટાઘાટથી ઉકેલ લાવવાનો પ્રશ્ન શરૂ કર્યો, પણ તે કબૂલ રાખવામાં આવ્યો નહિ. પ્રથમ તો ઉત્તર કોરીયાનો લડાઈ માટે તૈયાર હોવાથી થોડો વખત ફાવ્યો, પણ જેમ જેમ લશ્કરી મદદ દક્ષિણને મળવા માંડી, અમેરિકાના વિપુલ સાધનો અને નિષ્ણાત લશ્કર આવતું ગયું તેમ તેમ ઉત્તર કોરીયાનો પાછા હઠાવવામાં આવ્યો, અને અત્યારે તો ઉત્તરનો પણ ઘણો ખરો ભાગ તાબે કરવામાં આવ્યો છે. ભારતના મહાઅભાત્ય પંડિત શ્રી નહેરુએ આ લડાઈ તે જ ક્ષેત્રમાં રહે, અને આગળ પાછળ ન ફેલાય તે માટે કિંમતી સલાહ આપી હતી. બળનો પ્રતીકાર બળથી કરવો અને એવો પ્રતીકાર કર્યા વિના સામ્યવાદ જેવો સામો શત્રુ વશ ન થાય એવો સિદ્ધાંત અમેરિકા અને તેને સમર્થન કરતા પાશ્ચિમાત્ય દેશો ધરાવે છે. બળની સામે બળ વાપરવાના કેવાં

પરિણામ આવે છે તે જગતે જો મોટી લડાઈઓને પરિણામે જોયાં છતાં, હનુ માનવીઓને સાત આવી નથી. અને આથી વિશેષ ભયંકર સ્થિતિ-સમસ્ત સંસ્કૃતિ અને માનવીઓના સંહાર થવાનો ભય ધુરંકતો હોવા છતાં, સ્વાર્થી દેશોને સુખુદ્ધિ આવતી નથી તે ઘણું દુઃખદાયક છે. શ્રી મહાવીર જેવા મહાપુરુષોએ જે માર્ગ બતાવ્યો છે, કિંસક વૃત્તિને વશ કરી અહિંસાને કેળવી, આખા જગતના પ્રાણીઓ તરફ વિધિબંધુત્વની ભાવના હૃદયમાં સ્થાપવાની જે ઉદ્દેશપણા કરી છે, તે ઉપદેશને માનવીઓ ઝીલશે નહિ, તે પ્રમાણે જીવન ઘડશે નહિ ત્યાં સુધી જગતમાં શાંતિ સ્થાપવાનો ઓછો સંભવ છે. નૂતન વર્ષમાં આવી વિશ્વબંધુત્વ ભાવના માનવીઓના હૃદયમાં પ્રવેશે એવી આપણી પરમાત્મા પ્રત્યે પ્રાર્થના છે.

અત્યારે તો આખું રાજકીય વાતાવરણ કુખ્ય બનેલ છે. ઇંટો-ચાઈના, મલાયાલિંગેરે દેશોમાં લડાઈઓ ચાલે છે. ટીબેટ જેવા ધર્મપરાયણ અને શાંતિ ચાહનાર દેશ ઉપર પણ લાલ ચીને તાજેતરમાં જ આક્રમણ કરેલ છે. બર્મા અને ભારત જેવા શાંતિપ્રિય દેશોમાં પણ વાતાવરણ શાંત નથી. સામ્યવાદ જ્યાં ત્યાં માથું ઊંચું કરતો જાય છે અને હાલની તંગ આર્થિક સ્થિતિ સામ્યવાદને પોષે છે. ભારતમાં હનુ જૂની સંસ્કૃતિ અને ધર્મના સંસ્કારો ઓછેવધતે અંશે રહ્યા છે, એટલે દેશને એકાંત વિનાશને પંથે જતાં રોકે છે. અહિંસા, સત્ય, પ્રદ્વચર્ય અને અપરિચ્છનો જે ઉપદેશ ભગવાને આપણને આપેલ છે, તે ઉપદેશને દેશકાળને અનુસરીને આપણે જો જગત પાસે નહિ મૂકીએ, આપણા જીવનમાં પણ નહિ ઉતારીએ, જીવનમાં ઉતાર્યા વિના ફક્ત ધર્મ ધર્મની વાતો કરશું તો એવો ધર્મ પણ આપણને ક્યાં સુધી બચાવશે? ભારતના જૂદા જૂદા ધર્મોએ પણ પોતાનું કર્તવ્ય સમજી લેવાનો આ કટોકટીનો સમય છે. ભારતમાં જૂદા જૂદા કાળમાં ધર્મનો ઉદ્ધાર કરનાર યુગપુરુષો જન્મ્યા છે, ધર્મમાં દેશકાળને લીધે દાખલ થયેલ વિકૃતિનું સંશોધન કરી ધર્મને તેના શુદ્ધ સનાતન સ્વરૂપમાં મૂકેલ છે. હાલમાં પણ એવા આધ્યાત્મિક અંતર્ગત પ્રવાહો ચાલી રહ્યા છે, એટલે અમને શ્રદ્ધા છે કે ભારત દેશનો અબ્યુદય થશે જ થશે.

રાજકીય સ્થિતિ કરતાં પણ આપણી આર્થિક સ્થિતિ વધારે વિષમ છે. માણસોને પૂરું ખાવાનું મળતું નથી. પહેરવાના વસ્ત્રો મળતાં નથી. રહેવાની જગ્યાઓ મળતી નથી. તેમાં પણ આપણા મધ્યમ વર્ગની સ્થિતિ ઘણી શોચનીય છે. જૈન સમાજનો મોટો ભાગ મધ્યમ અને ગરીબ વર્ગનો છે. સંખ્યાના પ્રમાણમાં શ્રીમંત જૈનો ઓછા છે, ભાગ્યેજ પાંચ દશ ટકા હશે. ઘણા માણસોને પોતાની આબરુ સાચવવા ખોટો દેખાવ કરવો પડે છે. જૈનોમાં શ્રમજીવી કારીગર કે મજૂર વર્ગ નથી. મોટો ભાગ પરચુરણ ધંધો કરનાર કે નોકરી કરનાર છે. ઘરમાં એક રજનાર અને બીજા ખાનાર હોય છે. આ કાળ તો મૂડીવાદીઓ અને મજૂરોનો છે. પૈસાને જોરે મૂડીવાદીઓ પૈસા વધારી શકે છે, મહેનત કરી મજૂરો

અને કારીગરો આજીવિકા ચલાવી શકે છે. ઘરમાં ઘણાખરા રળે છે, ખર્ચ પણ મર્યાદિત હોય છે, ખાવાપીવાની કે પહેરવેશની ખોટી ફાલાફલ મબૂર વર્ગમાં હોતી નથી. એટલે મધ્યમ વર્ગ જ બંને વર્ગ વચ્ચે પીસાતો આવે છે. આ સ્થિતિનું આપણને જ્ઞાન થયું છે, અને તે સુધારવા પ્રયાસો થાય છે, તે એક આવકારદાયક વાત છે. પણ હજી સુધારો સર્વાંગી થયો નથી. તે સુધારવામાં ઘણા અંતરાયો નડે છે. આપણો મૂડીદારવર્ગ અને તેમાં ખાસ કરીને સફ્ટો કરનાર અને કાળાખબર કરનારા પૈસાદારવર્ગ જાણેઅજાણે સમાજને ઊંધે રસ્તે વાળે છે. તે પોતાના પૈસાનું પ્રદર્શન કરે છે, લગ્ન આદિ પ્રસંગોમાં ઘણું દ્રવ્ય ખર્ચે છે, એટલે મધ્યમ વર્ગના માણસોને પણ તેમની પછવાડે ખેંચાવું પડે છે. જ્યાંસુધી ન્યાત-જાતના અને ધર્મના બંધનો છે ત્યાંસુધી શ્રીમંત માણસોએ પણ ન ભૂલવું જોઈએ કે સમાજના સર્વ માણસો-મધ્યમ અને ગરીબ સાથે તેઓનું ભાવી સંકળાએલું છે. તેઓના ઉદ્ધારમાં જ શ્રીમંતોનું શ્રેય છે, માટે ખોટા ખર્ચો કરી ખોટો દાખલો બેસાડવો તેમાં સમાજનું કે તેઓનું પણ હિત નથી. મધ્યમ વર્ગના માણસોએ પણ પોતાનું શેમાં હિત છે તે સમજવું જોઈએ. ખોટા ખર્ચો કાઢી નાખવા જોઈએ. દરેક માણસ પોતાનો ઉપજ ખર્ચનો હિસાબ જોશે તો જણશે કે ઘણા એવા ખોટા ખર્ચો ઓછા કરી બચાવ કરી શકે તેમ છે. ઘરના બીજા માણસોએ પણ યથાશક્તિ ખર્ચમાં બચાવ કરવા અને ઘરની ઉપજમાં ઉમેરો કરવા પોતે પગલાં લેતાં શીખવું જોઈએ. શરીરને તંદુરસ્ત રાખવા અને ઊગતા સંતાનોને પૌષ્ટિક ખોરાક-અન્ન પૂરું પાડી સુંદર બતાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આપણા ધર્મમાં આહારવિહારના એવા સુંદર નિયમો બતાવ્યા છે કે જો ગૃહસ્થ માણસ તે પ્રમાણે ચાલે તો નૈતિક અને આધ્યાત્મિક શુભ પરિણતિ ઉપરાંત શારીરિક અને માનસિક તંદુરસ્તી મેળવી શકે, પણ અત્યારે જે ઉપદેશ આપવામાં આવે છે, જે ક્રિયામાર્ગ ઉપર સમાજને દોરવામાં આવે છે તેમાં પલટાયેલા દેશ-કાળ અને સંયોગો તરફ લક્ષ્ય આપવામાં આવતું નથી. પરિણામ એ આવે છે કે-શ્રાવક નથી થતો સ્વાવલંબી કર્તવ્યશીલ સેવાભાવી સાચો શ્રાવક, કે નથી બનતો વ્રતધારી સુમુક્ત-સાધક. સાધુ અને શ્રાવકના જીવનમાં એક બીજાના કર્તવ્ય-ધર્મની ખોટી અસર થાય છે, પરિણામે બંને પોતાના ધર્મ-કર્તવ્યમાંથી સ્ખલિત થતાં જોવામાં આવે છે. સમાજના ચિંતકોએ, ઉપદેશકોએ અને સાધુ મહારાજોએ આ તમામ વસ્તુસ્થિતિ વિચારી લેવાની છે. નૂતન વર્ષમાં આપણે પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કરીએ કે આવા ક્રાંતિકારી વિષમ કાળમાં સમાજનો અબ્યુદય થાય એવો શુભ માર્ગ અમને પ્રાપ્ત થાય.

આપણી સામાજિક સ્થિતિ પણ ઘણો વિચાર માગે છે. આપણામાં સંગઠન નથી, એકતા નથી, અંદર અંદરના વિખવાદો છે, ગૃહસ્થો કે સાધુઓમાં એક રાગ નથી, અહીં અહીંભાવ સર્વત્ર વર્તે છે. લગ્ન આદિ સામાજિક ક્ષેત્રોમાં પણ

સંકુચિતા છે. આપણામાંથી હજુ નાતના ઘોળો ગયા નથી. પેટાજ્ઞાતિઓના લેહો ચાલુ છે. જૂઠા જૂઠા પ્રાંતોના અને જુદા જુદા જ્ઞાતિના જૈનો એક જ છે, લગ્નાદિ વહેવાર પારસીઓમાં છે તે પ્રમાણે છૂટથી એક બીજા સાથે કરી શકે છે તેવી સાર્વત્રિક ભાવના સામાન્ય જોવામાં આવતી નથી. પરિણામ એ આવે છે કે-ક્રાંતિકારી વિચારના માણસો પોતાને ગમે ત્યાં ગમે તે ન્યાત કે ધર્મવાળા સાથે વિવાહ આદિ સંબંધ કરી લે છે, અને તેથી આપણો સમાજ દિનપ્રતિદિન શક્તિશાળી માણસો ખોલે છે. અત્યારના કાળમાં અને સંજોગોમાં આપણે આપણામાં એકતા સાધવાની જરૂર છે એટલું જ નહિ પણ બીજા ભારતવાસીઓ અને અન્ય માણસો સાથે પણ સહકારમાં રહેતા શીખવાની જરૂર છે. આપણો સંબંધ હવે આપણા પ્રાંત કે દેશ પૂરતો રહેતો નથી. આખા જગત સાથે થતો જાય છે, તેવા સમયમાં અલગતાવાદ ન પાલવે. આપણો ધર્મ તો ઘણો વિશાળ ભાવનાવાળો છે. સર્વ જીવોને આત્મા તરીકે સરખા માને છે. સર્વને માટે નિઃશ્વે-યસ-મોક્ષના માર્ગ ખુલ્લા બતાવે છે. વિશ્વમંદુત્વ ભાવના ભગવાન મહાવીરના ઉપદેશનો પાયો છે. આપણે સાચો ધર્મ સમજ્યા નથી, સમજતા નથી, આપણને સમજાવવામાં આવતો નથી. એટલે આપણે સંકુચિતતા દાખલ કરેલ છે અને બીજા ધર્મવાળા સાથે આપણે એકતા સાધી શકતા નથી. કાળ બદલાયો છે. આપણે પણ સમાજ અને ધર્મના ક્ષેત્રમાં વિશાળ દૃષ્ટિ કેળવવાની જરૂર છે.

આપણે આપણી હાલના રાજકીય, આર્થિક, સામાજિક અને ધાર્મિક સ્થિતિનો વિચાર કર્યો. હવે ગયા વર્ષમાં જૈન જગતમાં બનેલ મુખ્ય મુખ્ય પ્રસંગોનું સંક્ષિપ્તમાં દિગ્દર્શન કરીએ. મારવાડના ફાલના ગામમાં શ્રી શ્વેતાંબર જૈન કોન્ફરન્સનું સત્તરમું અધિવેશન શ્રીમદ્ આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરની છાયા નીચે ભરાયું હતું. તેના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે શેઠશ્રી કસ્તૂરભાઈએ મનનીય ભાષણ કર્યું હતું. અને શેઠશ્રી કાંતિલાલ ધર્મશરલાલે પ્રમુખ તરીકે બિરાજી અધિવેશનનું સફલ સંચાલન કર્યું હતું તેમાં જૂના અને નવા વિચારવાળાઓએ પણ એકતા સાધી હતી. આ અધિવેશનનો સવિસ્તર હેવાલ “પ્રકાશ” માસિકના ફાગણના અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે.

આ સાલમાં કોન્ફરન્સનું અધિવેશન સોરઠ-જૂનાગઢમાં ભરવાનું આમંત્રણ આપવામાં આવ્યું છે. જૂનાગઢમાં ભરાનાર અધિવેશન પણ આ કટોકટીના કાળમાં સમાજ અને ધર્મને માર્ગદર્શક બને, સમાજના કિતચિંતકો એકઠા મળી સમાજસુધારણાની વ્યવહારુ યોજના ઘડી અમલમાં મૂકે એવી આપણી પ્રાર્થના છે. કોન્ફરન્સ એક જ એવી સંસ્થા છે કે જ્યાં જૂઠા જૂઠા પ્રાંતોના જૂઠા જૂઠા વિચારોળી ધરાવનાર જૈન આગેવાનો એકઠા મળી વિચાર કરી શકે છે, માટે આ કોન્ફરન્સને ફોલોઅપ કરવા સર્વ સમાજચિંતકોનું કર્તવ્ય છે તે ભૂલવાનું નથી.

અંક ૧ લો.]

વ્યતીત વર્ષ અને નૂતન વર્ષ.

૭

થોડા જ વખત પહેલા ભાવનગર શહેરના અગ્રગણ્ય ઉદાર મીલમલેક શેઠ શ્રી ભોગીલાલભાઈએ ભાવનગરમાં વાણિજ્ય વિધામંદિર (કમર્શીયલ સ્કુલ) કાઢવા માટે એક લાખ જેવી મોટી રકમ વાપરવાની જાહેરાત કરી છે. તે વિદ્યાલયના મકાનનો પાયો નાંખવાની ક્રિયા સૌરાષ્ટ્ર સરકારના મુખ્ય પ્રધાન શ્રી ઢેબરભાઈને હાથે કરવામાં આવી હતી. એક ભવ્ય મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. તેનો ટુંક હેવાલ આ અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે. શહેર ભાવનગર અને જૈન સમાજ ભોગીલાલભાઈ જેવા ગૃહસ્થ માટે ઘણું માન ધરાવે છે.

ગતવર્ષમાં અનેક સ્થળે શાસનના ઉદ્યોતના પ્રસંગો યોજવામાં આવ્યા હતા, અને ભાવિક જૈનોએ પૈસા ખર્ચવામાં પણ પાછી પાની કરી ન હતી. શ્રી મહુવા મુકામે નવા જંધાયેલ જિનાલયની અને અંજનશક્તી પ્રતિષ્ઠા સ્વ. આ. મ. વિજય-નેમિસૂરીશ્વરના વિદ્વાન શિષ્યે આ. શ્રી વિજયદર્શનસૂરિ, આ. શ્રી વિજયોદયસૂરિ-મહારાજ આદિની નિશ્રામાં કરવામાં આવી હતી. તે પ્રમાણે કદાંબગિરિ ઉપર પણ પ્રતિષ્ઠા અને અંજનશક્તી ધામધુમથી કરવામાં આવ્યાં હતાં, અને સ્વર્ગસ્થ આ. મહારાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીના ઉપદેશથી આરંભાયેલ પણ બાકી રહેલ કામો તેઓશ્રીના વિદ્વાન શિષ્યે અને શ્રીમંત ભક્તોએ પૂરાં કર્યાં હતાં. તે પ્રમાણે વઢવાણમાં પણ ઘણી ધામધુમથી પ્રતિષ્ઠા અને અંજનશક્તી કરવામાં આવ્યાં હતાં. ગયા વર્ષમાં વિજયપુર મુકામે સ્વ. યોગનિષ્ઠ આ. શ્રી ખુદ્દિસાગરજીની રજતજયંતિ મહોત્સવપૂર્વક ઉજવવામાં આવી હતી. ભારતીય સ્વયંસેવક પરિષદનું અધિવેશન માળવામાં રાજગઢ મુકામે સફળતાપૂર્વક ભરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા અને શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ માસિકે ગયા વર્ષમાં જે યત્કિંચિત્ સેવા કરેલ છે, તેનો હવે ઉદ્દેશ કરવામાં આવે છે. સભા તરફથી ભાઈશ્રી મોતીચંદ કાપડીયાને માનપત્ર એક ભવ્ય મેળાવડો થોડા આપવામાં આવ્યું હતું, જેનો સવિસ્તર હેવાલ ગયા ૨૦૦૬ ના વર્ષના પૌષ-મહાના સંયુક્ત અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે. શ્રી મોતીચંદની જૈન સમાજની અજોડ સેવા છે. આ સભાને તેઓશ્રીએ આજીવન સલાહ અને મદદ કરેલ છે. પ્રકાશને તેમના લેખો ઘણા વર્ષોથી મળ્યા કરે છે, અને તેમની તબીયત બરાબર ન હોવા છતાં અવારનવાર લેખો લખી પ્રકાશને સમૃદ્ધ બનાવે છે. સભાનો બીજો યાદગાર પ્રસંગ તે સ્વ. શેઠ શ્રી કુંવરજીભાઈની આરસપ્રતિમાના અનાવરણનો હતો. આગેહુબ આરસપ્રતિમા બનાવવામાં આવેલ છે. પ્રતિમા તૈયાર કરનાર શિલ્પી શ્રી વાવે પ્રતિમા ઘડતી વખતે મૂળ આકૃતિ સાથે એકાત્મતા સાધી બનાવી હોય તેમ જોવામાં આવે છે. આરસની પ્રતિમા જોતાં શ્રી કુંવરજીભાઈની આકૃતિને આગેહુબ ખ્યાલ આવે છે. જાકારના ઘણા ગૃહસ્થો પ્રતિમાના દર્શનાર્થે આવે છે, અને એ રીતે સમાજનું મકાન એક યાત્રાનું સ્થાન બન્યું છે. આ અનાવરણ વિધિના પ્રસંગનો સવિસ્તર હેવાલ ૨૦૦૬ ના શ્રાવણ માસના અંકમાં આપવામાં આવ્યો છે.

આપણા અગ્રગણ્ય શેઠશ્રી ક્રાંતિલાલ ઇશ્વરલાલે આ અનાવરણ વિધિ માટે મુંબઈથી પધારી સ્વર્ગસ્થ તરફ પોતાને ભક્તિ તાવ વ્યક્ત કર્યો છે. સ્વર્ગસ્થના સ્મારકની ભાવના મૂર્તિમંત થાય એવી અમારી મહેત્ત્વા ઊભી જ છે.

ગયા વર્ષમાં માસિકે પણ ઘણી પ્રગતિ કરેલ છે. અસાધારણ મોંઘવારીના કારણે અનિચ્છાએ લવાજમ વધાર્યા છતાં પણ ગ્રાહકોની સંખ્યામાં ખાસ ઘટાડો થયો નથી, નવા મેંબરો અને ગ્રાહકો પણ થયા કરે છે. ગયા વર્ષમાં માસિકમાં પણ ઉત્તમ લેખો આપવા ઉપરાંત કેટલાક ખાસ અંકો કાઢવામાં આવ્યા હતા, જેમાં માર્ગશીર્ષને આ. મ. શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીને ઉદ્દેશીને પ્રકટ થયેલો, પોષ-મહાનો શ્રી મોતીચંદના માનપત્રને લગતો, ફાગણ માસનો ફાલના કોન્ફરન્સના અંગેનો, જેઠ મહિનાનો આ. મ. શ્રી સાગરાનંદસૂરીશ્વરજી કાળધર્મ પાશ્વ્યા અંગેનો અને શ્રાવણ માસનો સ્વ. કુવરજીભાઈની આરસપ્રતિમાના અનાવરણ પ્રસંગનો-આ બધા અંકો ધ્યાન ખેંચે તેવા છે. ફેાટાઓના બ્લોકો પણ આપવામાં આવ્યા છે. જૂન ત્રણ રૂપિયા જેવી નજીવી કિંમતમાં આવું ઉત્તમ ઉપયોગી આકર્ષક ધાર્મિક સાહિત્ય પૂરું પાડવામાં આવે છે, તેનો લાભ સુસ્ત બંધુઓએ અવશ્ય લેવા જેવો છે. આપણા સમાજમાં ઉચ્ચ કેળવણી લીધેલા જૂઠા જૂઠા વિષયોના સ્નાતકો (ગ્રેજ્યુએટો) થયેલા, શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય જેવા સ્થાનમાં અભ્યાસ કરી વ્યવહારમાં આગળ વધેલા ગૃહસ્થો પણ જૈન સંસ્કૃતિ-જૈન સાહિત્ય જેવા વિષયોનો મનનપૂર્વક અભ્યાસ કરતા નથી, અને આ પલટાતા દેશકાલમાં જૈન સંસ્કૃતિ અને ધર્મને યોગ્ય સ્થાન મળે એવું સાહિત્યનું સર્જન કરવા યથાશક્તિ પ્રયાસ કરતા નથી, તે કેળવાયેલ વર્ગ માટે શોભારૂપદ નથી. જૈન સમાજની પણ દુરજ છે કે ખીજા ક્ષેત્રોમાં જે અઢગક દ્રવ્ય અર્પવામાં આવે છે તે દ્રવ્યનો થોડો ઘણો ઉપયોગ આવા શાસનપ્રમાવક ક્ષેત્રમાં કરવો જોઈએ. યોગ્ય વિદ્યાર્થીને ખનતી આર્થિક અને હાર્દિક મદદ આપવી જોઈએ. સમાજમાં માનવતું સ્થાન આપવું જોઈએ, જેથી જૈનધર્મ એક જીવંત પ્રેરણાદાયી વિશ્વધર્મ થઈ શકે. ચાલતા પ્રવાહમાં તણાવાથી આવી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થવાની નથી. આ વિષયને લગતા ગયા વર્ષના નૂતન વર્ષના લેખમાં અમે આપણા અગ્રગણ્ય શેઠશ્રી કસ્તુરભાઈના વચ્ચેના ટાંકયા હતા, તે ફરી વાર વાંચી જવા અને અમલ કરવા વાંચકો પ્રત્યે અમારી વિનંતિ છે.

આસો માસના માસિકમાં અંતે પ્રસિદ્ધ થયેલ ગદ્ય પદ્ય લેખોની અનુક્રમણિકા લેખકોના નામ સાથે પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. સ્થળસંકોચને કારણે તે સંબંધી વિશેષ વિવેચન ન કરતાં સર્વ લેખકોનો આભાર માનવામાં આવે છે, અને નવા વર્ષમાં પણ ઉપયોગી સાહિત્ય તેઓના તરફથી અવારનવાર મળતું રહે એવી અમારી વિનંતિ છે.

જ્ઞાનપંચમીનું રહસ્ય અને જ્ઞાનનું માહાત્મ્ય

લેખક:—મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી (ત્રિપુરી)

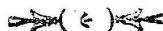
આપણા સમાજમાં નૂતન વર્ષના પ્રારંભકાલમાં જ્ઞાનપંચમી બહુ જ મહત્વનું પર્વ આવે છે. પ્રાયઃ આખાવૃદ્ધ આ પર્વની ઉપાસના કરે છે. હું ન જુલોનો હોઉં તો સંવત્સરી મહાપર્વ પછી આખાવૃદ્ધ જે અપૂર્વ ઉત્સાહથી આ પર્વમાં ભાગ લે છે તે ખૂબ જ પ્રશંસનીય છે.

જ્ઞાનપ્રાપ્તિ માટે જ્ઞાનાંતરાય તોડવું જ પડે છે અને એવું સાધન જ્ઞાનપંચમીનું આરાધન છે. જ્ઞાનપંચમીના આરાધનથી વરદત્ત અને યુગ્મજ્વરી જ્ઞાનાંતરાય તોડે છે, તેઓ સમ્યગ્જ્ઞાન મેળવે છે અને આખરે ચારિત્ર રચીકરી કષ્ટ રીતે સિદ્ધથુદ્ધ અને છે, પરમ જ્ઞાની બની મુક્તિએ પહોંચે છે તે એ દૃષ્ટાંત આપણને સમજાવે છે.

આપણને આ દૃષ્ટાંતથી શીખવાનું એ મળે છે કે-કામ પશુ જ્ઞાન કે જ્ઞાનીની આશાતના ન કરવી; જ્ઞાન કે જ્ઞાનોપગરણ્ય, જ્ઞાની કે જ્ઞાનોપાસકનો અનાદર-અવમાન કે તિરસ્કાર ન કરવાં. બની શકે એટલી જ્ઞાનીની સેવા, ભક્તિ, વિનય અને બહુમાન કરવાં. એમને જ્ઞાનતાં શુદ્ધ ઉપગરણ્યો પૂર્ણ પાડવા, એમને જ્ઞાનપ્રાપ્તિના સાધનો આપવા અને ભણવા, વાંચવા, વિચારવાની અવુદ્ધતા કરી આપવી. તેમજ આપણી પાસે જ્ઞાન હોય તો વિનાસકે એ બીજાને આપવું. જ્ઞાન આપતાં ગમે તે કષ્ટ પડે પણ આનંદથી જ્ઞાન આપવું; એમાં કદીયે સંકોચ ન કરવો કે હીનતા ચોરી ન કરવી.

જ્ઞાન એ તો સૂર્યના પ્રકાશ જેવું તેજસ્વી છે. અંતરના અજ્ઞાતાંધકારને હેઠીમેઢી નાંખશે. જ્ઞાન એ તો શરદ્ પૂણિમાના પૂર્ણ ચંદ્ર જેવું અમૃત વરસાવનાર છે. આપણા અંતરના કષાયને શીતલ કરશે, અરે! તમને એના અમૃતભવ કિરણોથી પરમ સમભાવી, સદિબ્ધ, ઉદાર, ક્ષમાશીલ અને પ્રિયવદ્ બનાવશે. જ્ઞાન એ તો ગંડેતો નિર્મલ ગંધાની જેમ તમારા અંતરના મેઝ ધોઈ નાંખશે. ઇર્ષ્યા-અમૂલા-કલહ-દ્વેષનો નાશ કરશે, તમને પુનિત બનાવશે, સ્થિતપ્રજ્ઞ બનાવશે, તમને સ્વયંપ્રજ્ઞ બનાવશે, અરે! એ તો તમને જગદ્ગુરુ બનાવશે. જ્ઞાન એ તો મહાન અપૂર્વ કલ્પવૃક્ષ છે. તમારી મનોસાધના સિદ્ધ કરી આપશે, તમારી મનઃકામના પરિપૂર્ણ કરી આપશે, તમારી અભિજ્ઞાનાઓ શાંત કરશે પણ યાદ રાખજો આ જ્ઞાનરૂપી કલ્પવૃક્ષ તમને સંતોષરૂપી ફલ આપશે, તમારી મનઃકામનાઓ છતાં જશે, દંદિયાના ધોડા શાંત થઈ જશે, કામાનસ કરી જશે. ઇચ્છાઓ, કલ્પનાઓ, સંકલ્પવિકલ્પો બગાડે ભરમીમૃત થઈ જશે. આ છે અપૂર્વ જ્ઞાન-કલ્પવૃક્ષનો પ્રતાપ.

જ્ઞાનપંચમીનું મહાપર્વ આપણને શીખવે છે કે જ્ઞાન અને જ્ઞાનીની સેવા, ભક્તિ, વિનય કરો. જ્ઞાનાવરણીય તોડવા માટે બાહ્ય અને અભ્યંતર તપ કરો. જ્ઞાનની રક્ષા કરો. જ્ઞાનના સાધનો સંજાળો.

આજ તો દરેક જ્ઞાનપંથમાંએ પુસ્તકોના કપાટો ઉઘડે છે, લાંડારો ઉઘડે છે, ધૂપ દીપ ચાલે છે, થોડાં પુસ્તકો બહાર આવે છે, પરંતુ પ્રાચીન હસ્તલિખિત પોથીયો કે તાડપત્રીય પોથીયોની પૂરી સંભાળ પણ નથી લેવાતી.

કેટલેક દેશોએ તો પુસ્તકો ઉઘેડના કીડાના ભોગ ખતે છે, અનેક ખીજી જીવાતો લાગે છે; પરંતુ એ બહુમૂલ્ય પ્રાચીન અપૂર્વ પુસ્તકોની સંભાળ લેવાતી નથી. આજે આ પ્રવૃત્તિ સુધારીને નિરતુટ કરવાની તરફ છે. સાથે આપણે જ્ઞાનનું મહત્ત્વ પણ સમજવા જેવું છે.

જ્ઞાનં સ્યાત્ કુમતાંધકારતરણી જ્ઞાનં જગલ્લોચનં,
જ્ઞાનં નીતિતરંગિણીકુલગિરિજ્ઞાનં કષાયપહં ।
જ્ઞાનં નિર્વૃત્તિવશ્યમંત્રમમલં જ્ઞાનં મનઃપાવનં,
જ્ઞાનં પંચવિધં યજેદ્દમનિશં સ્વર્ગપવર્ગપ્રદમ્ ॥

જ્ઞાન કુમતરૂપ અંધકારને દૂર કરવા માટે સૂર્ય સરખું છે, જ્ઞાન એ જગતનાં જીવોનું નેત્ર છે, જ્ઞાન એ નીતિરૂપી ગંગાની ઉત્પત્તિ માટે કુશગિરિ-હિમાચલરૂપ છે, જ્ઞાન એ કષાયોને દૂર કરવા માટે સમર્થ છે, જ્ઞાન એ નિવૃત્તિને વશ કરવા માટે અદ્ભૂતમંત્ર તુલ્ય છે, જ્ઞાન એ મનને પવિત્ર કરનારું છે, એ જ્ઞાન પંચ પ્રકારનું છે અને સ્વર્ગ ને મોક્ષને આપનારું છે. આવા જ્ઞાનની હું પૂજા-ઉપાસના કરું છું.

અર્થાત્ જ્ઞાન એ તો અધી રીતે આ જીવને ઉપકાર કરનાર છે. જ્ઞાન એ આત્માનો જ મૂલ યુગ્મ છે—મૂલ સ્વભાવ છે. જ્ઞાનની પ્રશંસા જ્ઞાનીઓએ યથાર્થ રીતે કરી છે. વાંચો—

કરમ તિમિરહાર રાજવા, જ્ઞાન તે અભિનવ સૂર;
જ્ઞાની જ્ઞાનખળે લહે, સ્વપરસ્વભાવ પૂરૂ. ॥ ૧ ॥
બ્રહ્મમૂળ ક્રિયા કહી, તેહનું મૂળ તે જ્ઞાન;
તેહથી શિવમુખ બહુ જના, પામ્યા ધરી એકતાન. ॥ ૨ ॥

હજી આગળ એ જ મહાત્મા કહે છે—

“અક્ષય મુખ આધાર જે, દેયાન કલ્પતરૂ મૂલ;
તરણ હેતુ શ્રુતજ્ઞાન છે, શિવમુખને અતુકૂળ.”
“નાણપદ આરાધી અપ્યા, નાણધી નિરવાણુ રે;
નાણધી અજ્ઞાણ નાસે, નાણુ અખય નિહાણુ રે.”
“શુદ્ધ જ્ઞાનાનંદી ચેતન, કર્મ કરે ચકચૂર રે;
નિઘ્યાત્વ ધોર અંધાર ઠાકણુ, જ્ઞાન અભિનવ સૂર રે.
જ્ઞાનપૂર્વક જેહ કરણી, તે હરે સર્વી હાંખ રે;
જ્ઞાન અમૃત પાન કરતાં, પ્રગટ લવિ લહે મુખ રે.”

જ્ઞાનભક્તિનું ફળ જીજ્ઞાસતાં, આ જ મહાત્મા કહે છે—

જ્ઞાનભક્તે તીર્થપતિ પદ, જય નૃપ લહી સાર રે.

હજી પણ એ જ મહાત્મા જ્ઞાનનું મહત્ત્વ જાણાવતાં કહે છે કે—

સમકિતદષ્ટિ સંજમી, અપ્રમત શુભ ચિત્ત;

સૂત્ર અરથ નિત નવનય, ભણતાં હોય પવિત્ત. ૧

તત્ત્વજ્ઞાન ચિંતન ભણી, લય લાગી જસ ચિત્ત;

તે મુનિવર ભવ કોહનાં, કરમ અપાવે નિત. ૨

જ્ઞાનનું તેજ અને મહિમા હજી પણ ગ્રંથકાર આ પ્રમાણે કહે છે—

“અપૂરવ જ્ઞાન ભણે બહુ નિર્જરા રે, સમકિત નિરમલ તેહથી થાય રે;
તત્ત્વ પ્રકાશે જડતા સવિ રૂળે રે, આતમશકિત અનંત મુદાય રે.
અજ્ઞાની બહુ કોડા વરસે કરી રે, કરમ અપાવે જેટલું આપ રે;
જ્ઞાની ત્રિગુણે શુભો તેટલું રે, ક્ષણમાં અપાવે સચિત પાપ રે.
છૂંદે અકુમ ચડે પણ ઉપવાસથી રે, કરમ અનાણી ટાળે જેહ રે;
તેહથી અનંતગુણ શુદ્ધિ જ્ઞાનીને રે, ભોજન કરતાં નિત હોય એહ રે.”

અહો! શું સુંદર જ્ઞાનનો મહિમા છે. આપણે જ્ઞાનપંચમી વચિત જ છીએ એમ કહીએ તો ચાલે. વાંચો જ્ઞાનનો પ્રતાપ.

“જ્ઞાન અકારણ બાંધુ જીવને રે, કરમ કઠિન તમ ટાલણુ ૧ભાણુ રે;
સંસારસાગર તારણુ ૨તરી સમો રે, નાણુથી લહિયે પદ નિરવાણુ રે.”

આનો અર્થ ટોઠ મહાનુભાવ એવો ન કરે કે-હું એકાંત જ્ઞાન માર્ગ-જ્ઞાનવાદને જ મુખ્ય માનું છું. જ્ઞાન સાથે સંયમ-ત્યાગ વગેરે બેઠકે જ અને જ્ઞાન પણ સમ્યક્જ્ઞાન જ સમજવાનું છે. ખુદ ગ્રંથકાર પણ હજી લખે છે કે—

“જ્ઞાન રહિત કિરિયા અમુઆ સમી રે, કિરિયા વિણ નાણુ તે જલહજ ભાણુ રે;
દેશ આરાધક કિરિયા નિધિ કહ્યો રે, સરવ આરાધક નાણુ ઉપહાણુ રે.”

જ્ઞાનનું આટલું મહત્ત્વ શા માટે છે તે વાંચો.

“શ્રુતથી શુભ મતિ સંપન્ને, શ્રુતથી જાય વિકાર;
શ્રુતવાસિત જાણે જાણે, તત્ત્વાતત્ત્વ વિચાર.”

“શ્રુતજ્ઞાની સંસારનો, તરી પામે ભવપાર;
શ્રુતવિણ ભૂજા પ્રાણીયા, ઇત ઉત દિરે સંસાર.”

અસ્પૃશની પ્રવૃત્તિ કેવી છે તે પણ વાંચો.

“અહપાગમ જર્ઘ ઉચ્ચ વિહાર કરે, વિચરે ઉદ્યમવંત રે;
ઉપદેશમાળામાં કિરિયા તેહની, કાયકલેશ તસ હુંત રે.”

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ તો કહે છે—

“સકલ ક્રિયાનું મૂલ જે થકા, તેહનું મૂલ જે કહિયે;
તેહ જ્ઞાન નિત નિત વઢીજે, તે વિણ કહો કિમ રહીયે ?”

x

x

x

“બહુ કોડયો વરસે ખપે, કર્મ અજ્ઞાને જોહ,
જ્ઞાની થાસોથાસમાં, કર્મ ખપાવે તેહ.
નાણુ સ્વભાવ જે જીવનો, સ્વપરપ્રકાશક તેહ,
તેહ નાણુ દીપક સમું, પ્રણમે! ધર્મ રનેહુ”

હજી આગળ વાંચો—

સાચમે જ્ઞાનવંત વડચીર, કાંઈ સકલ કરમ જાજર.

જ્ઞાનને જેવું જોરદાર અને પ્રતાપી કહું છે, તે પણ વાંચો—

“અખિલવસ્તુવિકાસનમાસ્કરં મદનમોદતમસ્સુવિનાશકમ્ ॥”

સમસ્ત વસ્તુઓના પ્રકાશમાં સૂર્ય સમાન અને મદન-મોહરૂપ અંધકારને નાશ કરનારું જ્ઞાન છે.

“અજ્ઞાની વર્ષ એક કોટીમે, કરમ નિકંદન ભારેમે;
જ્ઞાન થાસ એકમે, ઇતકે કરમ વિદારેમે.”

હજી પણ સમ્યક્ જ્ઞાનનો મહિમા અને પ્રતાપ વાંચી આપણે અધા જ્ઞાન મેળવવા પ્રયત્નરીલ થઈએ.

“જ્ઞાનાદ્ વિદંતિ સત્ત્વ કૃત્યમકૃત્યજાતં । જ્ઞાનાચરિત્રમમલં ચ સમાચરન્તિ ॥

જ્ઞાનાચ્ચ ભવ્યમવિનઃ શિવમાપ્નુવન્તિ । જ્ઞાનં નિદાનમખિલોત્તમશર્મલક્ષ્મ્યાઃ ॥”

જ્ઞાનથી કૃત્ય તે અકૃત્ય વસ્તુસમૂહનું જ્ઞાન થાય છે. જ્ઞાનથી નિર્મલ-ઉજ્જ્વલ ચારિત્રનું પાલન થાય છે. જ્ઞાનથી ઉત્તમ ભવિ જીવે. મોક્ષમુખ-શિવમાર્ગ પ્રાપ્ત કરે છે અને જ્ઞાન એ તો ઉત્તમ સુખલક્ષ્મી-શિવલક્ષ્મી પામવાનું પરમ સાધન છે.

નિર્વાણપદમપ્યેકં બ્રાવન્તે યન્મુહુર્સુહુઃ । તદેવ જ્ઞાનમુત્કૃષ્ટં, નિર્વન્યો નાસ્તિ ભૂયસા ॥

મોક્ષના સાધનભૂત એક પદની પણ-વચનની પણ જે વારંવાર ભાવના કરાય છે તે જ જ્ઞાન ઉત્કૃષ્ટ છે. તાર્કિક જ્ઞાન થોડું પણ ખસ છે. પછી વધારે માટે આશ્રય નથી.

વીચૂપનસમુદ્રોત્થં, રસાયનમનૌષ્ઠયમ્ । જનન્યાપેક્ષમૈશ્વર્યં, જ્ઞાનમાહુર્મનીવિણઃ ॥

જ આત્મી સામે નીચેનું પદ ચૂકી શકાય તેમ છે—“સમકિત વિણુ નવ પૂરવી; અજ્ઞાતી કહેવાય” કિન્તુ હું જે જ્ઞાનનું માહત્તર્ય આપું છું તે સમ્યક્જ્ઞાન માટે જ છે. હવે કયાંય વિચારનું સ્થાન નથી રહેતું.

જ્ઞાનને સમુદ્રથી નહિં ઉત્પન્ન થયેલું અમૃત, ઔષધ વિનાનું જરા ને સરણને હરનાર રક્ષાયન અને ઔષધ વગરનું અદ્ભૂત ઔષધ છે એમ પંડિત પુરુષોનું કહેવું છે.

વસ્તુતઃ સમ્યગ્જ્ઞાન એ અમૃત છે, સમ્યગ્જ્ઞાન એ તો અપૂર્વ રસાયન અને સમ્યગ્જ્ઞાન એ તો અનૂપમ ઔષધ-ધન છે. જ્ઞાન પરં નિધાન કહેવાયું છે.

અજ્ઞાન એ હસાહલ વિષ છે, અજ્ઞાન એ ડાંગફૂટ છે, અજ્ઞાન એ જ દારિદ્ર્ય છે, અજ્ઞાન એ દુઃખ છે. અજ્ઞાન એ મહાન અંધકાર છે. અજ્ઞાન એ જીવનો મોટામાં મોટો શત્રુ છે. દોષ, માન, માયા કે લેભ કરતાં પણ અજ્ઞાન એ અત્યંત દુઃખપ્રદ છે, માટે તે દૂર કરવા પ્રયત્ન કરી જ્ઞાન મેળવવા પ્રયત્ન કરો.

આ સંસારમાં જ્ઞાન સમાન કોઈ અદ્ભૂત દીપક નથી. ત્રણ જગત્માં, લોકલોકમાં પ્રકાશ આપનાર જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશ તો જગત્પંક્તીય છે.

કર્મરૂપી લાકડાંને બાળીને બરમીશ્રૂત કરવાની શક્તિ જ્ઞાનાગ્નિમાં છે.

યાદ રાખજો, આપણી રથૂલ દૃષ્ટિઓ, રથૂલ પ્રકાશિત-પ્રકાશમાન સાધનો પરિમિત ક્ષેત્રને જ પ્રકાશિત કરશે જ્યારે જ્ઞાનરૂપી દીપક-સૂર્ય-ચંદ્ર જે ગણો ને જ્ઞાનનો પ્રકાશ-લોકલોકને પ્રકાશિત કરવા સમર્થ છે.

જ્ઞાનં તૃતીયં પુરુષસ્ય નેત્રં, સમસ્તતત્ત્વાર્થવિલોકદક્ષમ્ ।

તેજોઽનપેક્ષં વિગતાન્તરાયં, પ્રવૃત્તિમત્ સર્વજગત્ત્રયેડપિ ॥

જ્ઞાન એ તો પુરુષનું ત્રીજું નેત્ર છે, જે સમસ્ત તત્ત્વના અર્થને જોવામાં-નિરીક્ષણમાં ઘસે છે, બીજા કોઈની અપેક્ષા વિના તેજપુંજ છે, અંતરાય-આત્મચાદન રહિત છે અને ત્રણ જગત્માં તેની પ્રવૃત્તિ છે; માટે દરેક મુમુક્ષુઓએ જ્ઞાનાભ્યાસઃ સદા કાર્યઃ ।

માનવજન્મરૂપી હીરાના વિવિધ પાસાઓની પરીક્ષામાં જ્ઞાન એ જ સફલ ઝવેરી છે. માનવજન્મરૂપી યુગ્માયના પુષ્પોનો એ મંદુકર છે. જ્ઞાન એ તો પ્રેમ-પર્યાનિધિનો અપૂર્વ અનૂપમ રાગહંસ છે અને કર્મન્વરને શાંતિ કરનાર અપૂર્વ સુધાકર છે.

આત્મ જ્ઞાન-સમ્યગ્જ્ઞાન ખૂબ ખૂબ બહોળો, બહુવિધ અને રસપ્રભ બની, સ્થિતિપ્રત્ન બની, સિદ્ધિયુક્ત ને મુક્ત બનો.

જ્ઞાન અને જ્ઞાનીની આશાતના-અનાદર કે નિંદા કદીયે ન કરશો, જ્ઞાન અને જ્ઞાનીનો ષણવાદ ગાજો, જ્ઞાન અને જ્ઞાનીના યુલુગાન ગાજો, જ્ઞાન અને જ્ઞાનીની સેવાસકિત-આદર-વિનય કરજો જેથી સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર પામી શિવરૂપ મેળવશો.

આત્મવિકાસ

લેખક—‘સાહિત્યચંદ્ર’ આલચંદ હીરાચંદ, માલેગામ

કોઈ શ્રીમાન ગૃહસ્થ પોતાના મહેસમાં એટો હોય અને લોકો પાસે કરગરી કહે કે—
‘નિર્વસિત છું’. મને રહેવા માટે એકાદ ઝુંપડું આપો. અગર પોતાના ધનના દમત્તા
ઉપર એટલો મનુષ્ય ખીજ્યો પાસે એકાદ પૈસા માટે હાથ લાંબો કરો ભિક્ષા માંગે અથવા
અનાજના દમત્તા ઉપર એસો રોટલાના કટકા માટે યાચના કરે એવી સ્થિતિ મનુષ્યની થએલી
બેદારમાં આવે છે. આપણે પોતે કાણ છીએ? આપણો પોતાનો અધિકાર શું છે? આપણી
શુભ શક્તિ કેટલી છે ‘એનું’ જ્ઞાન ન હોવાને લીધે મનુષ્ય આપણે ભોગવી રહેલો છે.
સર્વગ્રાપ્યીત શાસ્ત્રો અને અનુભવી સંત મહાત્માઓ લીધે સ્વરે કહે છે કે—આત્માની
શક્તિ અનંત છે. આત્મા ધારે તે ક્ષેત્રમાં પોતાનું સામ્રાજ્ય સ્થાપી શકે. એ ધારે તો ગમે
તે અશક્ય જણાતું કાર્ય સુલભ કરી શકે અને એ ધારે તો પોતે સર્વજ્ઞ અને ઇશ્વર પણ
થઈ શકે. એ નસે સસ વસ્તુ છતાં પરિસ્થિતિ તફત ઊભી જ અનુભવાય છે. માનવ પોતાને
પામર માને છે. પોતા પાસે આટલી શુભ શક્તિ છે એનું એને જ્ઞાન જ નથી. જગતમાં
પોતાના વર્તનમાં જરા જેવો યશ મળે છે કે તરત જ તે અહંકારની બાજમાં ફસાઈ જાય
છે. એ બધું કર્તૃત્વ અને સિદ્ધિ પોતા તરફ ખેંચી લઈ નવી સિદ્ધિઓનો માર્ગ રૂંધી
નાખે છે. જગતમાં મારા જેવો કાલો ખીજો નથી, મને બધું જ જ્ઞાન છે, બધી જ આવ-
ડત મારા હીસે આવી છે એવા ભ્રમમાં એ પોતાનો વિકાસ બંધ જ કરી દે છે.

ધારો કે એક ચા પીવાનો વ્યસની છે. ઘડી ઘડી ચા પીએ ત્યારે જ એને શાન્તિ
થાય. ચા વગર એનું માથું દુખવા માંડે. એને આપણે કહીએ કે ભાઈ, આટલો ચાનો
મોહ તું છોડી ન શકે? ચા વગર શું મનુષ્ય મરી જાય? ત્યારે તે હતાશ થઈ કહે કે—શું
કરું? ચા છોડવાની મારી ધણીએ ઇચ્છા છે પણ મારાથી એ છૂટતી નથી. શું આત્માનો
જરા શક્તિ એ ફારવે તો એ વ્યસન ન છોડી શકે? અમારી ખાત્રી છે કે, ધારે તો ક્ષણ-
વારમાં એ પોતાનું વ્યસન દૂર ફેંકી દે. અશક્ય જેવું એમાં શું છે? અમારા એક મિત્ર
હતા, એઓ એક દિવસમાં ૧૮ થી ૨૦ વાર ચા પીએ. સીગારેટો તો બપોરે જુઓ ત્યારે
એમના મ્હોમાં હોય જ. એઓએ એક દિવસ ધાયું અને ખાંડ જ છોડી દેવાનો નિશ્ચય
જાહેર કરી દીધો. અને વીસ વાર ચાના કપ હાડવાનારે કયમતે માટે ચા સિગારેટને દેશ-
વરો આપ્યો! અમેએ એમને પૂછ્યું—કાંઈ અશક્ય થાય છે? જવાબમાં એઓએ કહ્યું.
નિશ્ચય આગળ કોઈનું ચાલતું નથી. એકાદ બે દિવસ એ વ્યસને મને ફસાવવાનો પ્રયત્ન
કરી જોયો, પણ મારી આત્મ-પ્રેરણા આગળ વ્યસન હાયું અને કાયમને માટે
એ જતું રહ્યું. મતલબ કે, આત્મશક્તિ ફારવવાનો આપણે નિશ્ચય કરી લઈએ તો
પછી ખીજનું કાંઈ જ ચાલતું નથી. આપણે પોતે જ પોતાને પામર માનતા હોઈએ,
કાંઈ પણ પરાક્રમનું કાર્ય કરતી વેળા જો આપણે આત્મવિશ્વાસ જોઈ એસીએ અને કેમ
યશો? શું ઘશે? એવા નમાસા વિચારો કરવાની ટેવ પાડીએ તો આપણાથી કાંઈ પણ

(૧૪)

યદ્યં શકે નહીં. આપણા એ જાણવામાં છે કે, એકાદ દુર્ગં સતી અને પાપી ગણાતો મનુષ્ય પણ પ્રસંગોપાત તેને અવસર મળતા મોટો સંત-મહાત્મા બની ગએલ છે. આલપણમાં દેવતાએક નાશાયક ગણાતા મનુષ્યો પાછળથી મોટી પદવીના ધારક થઈ જાય છે. એટલે આમ થશે જ નહીં એમ એકાંતે માની લઈ ઉત્તતિનો માર્ગ જ બંધ કરી દેવો એ કીક નથી. માનવ ધારે તો તે પોતાના આત્મામાં રહેલી શુભ શક્તિઓ ખીલવી શકે અને તેનો ઉચ્ચાંક મેળવી શકે. અશક્ત અને સદાનો રોગી ગણાતો માણસ યોગ્ય આહાર અને મના-સંયમ પાળી આરોગ્યના માર્ગે ચાલે તો બલવાન અને નિરોગી થઈ શકે. વ્યસતી માણસ ધારે તો નિર્વ્યસતી અને સરળ સજ્જન મનુષ્ય થઈ શકે. મદામૂર્ખ અને અક્ષરહીન માણસ યોગ્ય માર્ગે આગળ વધી આત્માના ગુણો પ્રગટ કરવાનો નિશ્ચય કરે તો કવિ, જ્ઞાની, લેખક થઈ શકે. એવા દાખલાઓ આપણી નજર સન્મુખ પણ થઈ રહેલા આપણને જણાય છે. અધકારના શિખર ઉપર બેઠેલ કોઈ મનુષ્ય પ્રસંગાનુસાર વિનમ્રભાવે વિનય-મૂર્તિ બની શકે છે, તો આપણે ધારોએ તો આપણા આત્મમગ્ન અવરાઈ ગએલા શુભ ગુણો પ્રગટ કેમ ન કરી શકીએ ?

આત્મા એ દિવ્ય ઝળહળતી જ્યોતિ સમાન છે. વાસ્તવિક એ જ્યોતિની ઉપમા પણ આત્મા માટે નકામી છે, કારણ આત્મા એ અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન અને અનંત ચારિત્ર્યમય સત, ચિત્ અને આનંદમય પરબ્રહ્મરૂપ છે. એનું વર્ણન શબ્દોમાં થવું અશક્ય છે. કોઈએ તેનું વર્ણન કર્યું નથી અને કરી શકે તેમ છે પણ નહી. એવા રૂપાતીત આત્માને જ્યોતિની ઉપમા આપવી એ ફક્ત આપણા ખોલ માટે જ છે. એ જ્યોતિને અનેક આવરણોએ ઢાંકી દીધેલ હોય છે. અને તેથી જ તેના સાચા તેજની કલ્પના આપણે કરી શકતા નથી. જેમ દીવાને કાચની ચિમનીનું આવરણ હોય, તેની ઉપર એકાદ કાચળ જેવા પદાર્થનું આવરણ હોય, તેની ઉપર કાળા કાચળ જેવા પારદર્શક પદાર્થનું આવરણ હોય, કપડાનું આવરણ હોય અને અનુક્રમે લોહાના પતરાનું ઢાંકણ હોય તો આપણે તે દીવો કેવી રીતે જોઈ શકીશું ? એવી જ રીતે આત્મા પણ આઠ જાતના કર્મરૂપી આવરણોથી ઢાંકાયેલ હોય છે, તેથી જ આપણે તેનું સ્વરૂપ જોઈ શકતા નથી; માટે જ એવા આવરણોનો ભેદ કરવાની જરૂર છે. એ ભેદવા માટે ખટખટ, પ્રયત્ન કે પરાક્રમ જ ફોરવવાનો રહ્યો. અને એ ખાતો રાખવી જોઈએ કે, પ્રયત્નને અસાધ્ય જેવી કે.ઈ વસ્તુ જ નથી. અશક્ય અને અસાધ્ય એ શબ્દો અજ્ઞાન, પામર અને કાયર પુરુષોના જ કોણમાં હોય. આત્મશક્તિ જાણવારને માટે અંધું જ મુશક્ય અને મુસાધ્ય છે. પુષ્પ પહેલા નાની સરખી કળીના રૂપમાં હોય છે, ધીમે ધીમે તેના વિકાસ થતાં તેનું સુંદર રૂપ જણાય છે. તેના મનમોહક સુંદર રંગ, તેની મૃદુતા, તેની ક્રાંમસતા અને તેની દિવ્ય સુગંધ તેના વિકાસ પછી જ ખીલેલી જણાય છે. આત્મવિકાસનું પણ તેમજ છે. આપણે તેના વિકાસ સાથે તેવો જરા પણ પ્રયત્ન આદરીએ નહીં તો કળીના રૂપમાંથી પુષ્પના રૂપમાં તે આવે જ શી રીતે ? માટે જ આત્મવિકાસ માટે પરાક્રમની જ જરૂર છે. એકેક આવરણ આપણે જ્યારે દૂર કરીશું ત્યારે જ ઝળહળતી જ્યોત પ્રગટ થવાનો સંભવ છે. વટકણનું ખીજ અચંત

નાનું અને સુક્ષ્મ હોય છે. તેને અનુકૂલ જગીન, પાણી, ઉષ્ણતા અને હવા તેમજ વિકાસ માટે આકાશની અનુકૂલતા મળે છે ત્યારે તે ખીજમાંથી વૃક્ષ વધતા હમ્મરો માણસોને આશ્રય અને છાયા આપી શકે એટલે તે વિકાસ પામે છે. જ્યારે એક એકદ્રિય ગણાતા વૃક્ષખીજમાં આટલી શક્તિ રહેલી છે તો મનુષ્ય પર્યેદ્રિય કે જેનું મન, બુદ્ધિ વિકાસ પામેલા છે તેના માટે શું અશક્ય હોઈ શકે? એ જોતાં તો માનવને આત્મવિકાસ કરવા માટે વધુ અનુકૂલતા મળેલી છે, પણ એ અનુકૂલતાનો એ ઉપયોગ કરવા ક્યારે ત્યારે જ એ શક્ય થાય.

લોકોપયોગી કે ધર્માનુકૂલ કોઈ કાર્ય કરવાનું હોય ત્યારે માનવ રહેજો કહી દે છે કે-એ કાર્ય આપણાથી નહીં અને. એ મારી શક્તિની બહારની વસ્તુ છે, પણ એ તદ્દન આત્મવિચિત્ર હોય છે. જોખમ ટાળવા માટે એ છટકાખારી શોધે છે. અને એમ કરી એ આત્મવિકાસનો માર્ગ રૂંધે છે. એકાદ પ્રથમ દર્શને અશક્ય કેખાતું કાર્ય જો એ કરવા જ ખસે છે અને ચોગ્ય આત્મશક્તિ દેખવતા એ બની જાય છે ત્યારે એનો આત્મિક આનંદ વિસે છે, એને પોતાની શક્તિનું કોઈક જાન થાય છે. અને પછી વધુ કાર્ય માટે એ પ્રયત્ન અને છે. મારાથી નહીં અને એ ન્યૂનગંડ જ એને કાયર બનાવે છે. એ ન્યૂનગંડ એક વખત દહ થઈ જાય છે તો પછી એની બધી શક્તિઓ શન્યવત્ થઈ જાય છે. દરદી જ્યારે એમ માનવા માટે છે કે, મારું આવી અન્યું છે, હવે એમાંથી હું બધી શકવાનો નથી ત્યારે વૈઘના ઉપાયો પણ નિરુપયોગી નિવડે છે. અનુભવી અને સારો વૈઘ હોય છે તે દરદીના મન ઉપર અનુકૂલ પરિણામ કરવાની કાળજી રાખે છે. અને દરદી ખામીથી દુરસ્ત થશે એવી એના ઉપર અસર નિપજાવે છે. અને પોતાના ઓસડનો ગુણ આવે એવી ભૂમિકા તૈયાર કરે છે. એના મનમાંથી ભીતિની ભાવના કાઢી નાખી એનું મન સુસજ્જ કરી મૂકે છે અને અંતે દરદી સામે થઈ જાય છે. આત્માની અશક્તિનો ન્યૂનગંડ પહેલા નીકળી જવો જોઈએ. એ નિદ્રથી જાગ્યો આગળનો માર્ગ સુસજ્જ થઈ જાય છે. આત્માના વિકાસમાં એ મોટો અંતરાય ઉત્પન્ન કરે છે, માટે આપણે પામર છીએ, આપણા હાથે કોઈ થવાનું જ નથી એવી આત્મઘાતક ભાવના જવી જ જોઈએ.

જગતમાં જે જે મનુષ્યો ચળકયા છે, ધનવાન, વિદ્વાન, કલાકેવિદ, કવિ કે સાધુશ્રેષ્ઠ થઈ જગતને આશ્ચર્યચકિત કરી ગયા છે એટલું જ નહીં પણ તેમનો કીર્તિ-સુગંધ અનેક શત્રો વટાવી હલુ પ્રસરી રહેલો છે, તેઓ કોઈ એવા કાયર મનના નહીં હતા. તેમનો આત્મવિકાસ ધરા માટે તેઓએ આત્મઘાતક ન્યૂનગંડ તજ્યો હોવો જ જોઈએ. આપણે પણ એ છોડવો જ જોઈએ. એટલું જ નહીં પણ હું પ્રત્યક્ષ મુક્તિ પામેલા મહાન સિદ્ધ પુરુષો જેવો જ આત્મા છું-જેઓ મુક્ત થયા છે તેઓ મારા જેવા જ નહીં પણ મારાથી ન્યૂન એવા આત્મા હતા, જ્યારે તેઓ પોતાના આત્માનો પૂર્ણ વિકાસ સાધી શક્યા તો હું તે જ કાર્ય કેમ સાધી ન શકું? એવો વિચાર આપણે કરવાથી આપણા વિકાસને ઉત્તમન મળશે અને આપણો આત્મવિકાસ આપણે સાધી શકીશું. એ વિચારો આપણા મનમાં દહમૂક થઈ જાય તો આપણો આ સંસારરૂપી પ્રવાસ વધારે સરળ અને સુસજ્જ થઈ જાય. શાસનદેવ આપણા અંતઃકર્મિણીઓને એ સાધ્ય થવામાં સહાયશ્રૂત થાય એ જ અભ્યર્થના!

સાહિત્ય-વાદીનાં કુસુમો.

માટીમાંથી માનવ (૩)

લેખક—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી,

પાંચ સમવાય.

સમવસરણમાં પૂર્વાભિમુખે ગિરાજમાન ચરમ તીર્થપતિ શ્રી વર્ધમાનસ્વામીએ માલકાશ રાગમાં દેશનાનો આરંભ કર્યો—

એ ભવ્યલોકો, આ સંસારચક્ર અનાદિકાળથી અસ્ખલિતપણે ચાલી રહ્યું છે અને અનંતકાળ પર્થત ચાલુ રહેનારું છે. એમાં ભ્રમણ કરનાર જીવો જાતજાતની કરણીઓ કર્યાનો હાથ અનુભવે છે અને કૃત્ત્રીક વાર કાર્યસિદ્ધિથી ગર્વને ધારણ પણ કરે છે છતાં વસ્તુતઃ જોઈએ તો દરેક જીવ એમાં નિમિત્તરૂપ છે અને પ્રત્યેક સિદ્ધિની પાછળ પાંચ કારણોનો એકોત્તરો સાથ(મુખ્યપણે) ભાગ ભજવી રહેલો હોય છે. દરેક કાર્યની સાધનામાં એ કારણો જ સાચા કરવેના છે. હજારો માનવો જાણ દેખાવથી એમાંનાં એકરૂતને વધુ મહત્ત્વ આપે છે. અરે! એ એકને જ કર્તા તરીકે આલેખે છે, એ માંતવ્યને વળગી જાતજાતના વિવાદો ખડા કરે છે. એ એકની સત્તા સ્થાપવા રંગમેરંગી યુક્તિઓ ઊભી રહે છે, પણ સંપૂર્ણ જ્ઞાનીની દૃષ્ટિમાં એ આગ્રહ ટકી શકતો નથી.

કેવળજ્ઞાની આત્માએ પ્રત્યક્ષ અનુભવથી ચાલી પીટીને જણાવે છે કે—

સ્વાદ્વાદથી સંપન્ને, સકલ વસ્તુ વિજ્યાત;

સસભંગી રચના વિના, અંધ ન બેસે વાત.

એકાંતવાદીનો વાણીવ્યાપાર અથવા તો દલીલસંભાર એ બાળકે ખડા કરેલાં માટીના ઘર કે ગંજીપાના પાનાના મહેલ જેવો હાણજીવી છે. અંધપુરુષ એકાદા હાથોના અમુક અવયવને સ્પર્શો સારાયે હાથોનું રૂપ વર્ણવે એવો અધૂરો પ્રયાસ માત્ર છે. તેથી તો નીતિકારોને ભાર મૂકી કહેવું પડ્યું છે કે—

‘દૃષ્ટિવંત લાહિ પૂર્ણ ગજ, અવયવ મળી અનેક’

તો પછી, ભગવંત! કેાઇ કાળવાદી તો બીજો વળી નિયતિવાદી, અને ત્રીજો કર્મવાદી પોતપોતાના માંતવ્યને સાચા ઠરાવતાં ઠેર ઠેર દૃષ્ટિગોચર થાય છે! અરે! એ પાછળ ભક્ત ગણના જુડ પણુ ભમે છે! એ સર્વ વૃથા જ છે તે! એ મત-પ્રવર્તકોને સમ્યગ્દૃષ્ટિ છે ખરી?

દંદ્રભૂતિ ગૈતમ! એ સર્વ વૃથા છે એમ કહેવા કરતાં એ સર્વ એકદેશીય છે એમ વધુ વાસ્તવિક છે. એમાં સર્વાંશ સસ નથી જ. એ વાદીઓની વાત અવધારી ત્રથા, જે જ્ઞાન અને અપેક્ષાપૂર્વક સમન્વય સાધવામાં આવે તો નિતરાં સત્યતા દર્શન જરૂર લાવે. કાળવાદી પોતાનો મત પુરવાર કરતાં દાખલા આપે છે—

➡ (૧૭)

કાળે ગર્ભ ધરે જગ વનિતા, કાળે જન્મે પુત્ર રે;
કાળે બોલે, કાળે ચાલે, કાળે ઝાલે ધર સુત રે.
કાળે દૂધ થકી દહીં થાયે, કાળે ફેલ પરિપાક રે;
વિવિધ પદારથ કાળ ઉપાયે, કાળે સહુ થાય ખાક રે.

અર્થાત્ જગતની સારીયે ગતિ કેવલ કાળને આધીન છે. કાળે શું શું નથી કયું ? જોતા જન્મકાળે ઘંટાનાદ થયાં હતાં અને વધામણાં ઉતારાયાં હતાં એવા ચક્રવર્તી, વાસુદેવ કે રામજોને હતા ન હતા કરી નાંખ્યાની નોંધ ઇતિહાસના પાને ક્યાં જોવાતી નથી ભલા ? એથી ઊંચકું દ્રવિદ્ર ધરમાં જન્મેલાને અને પગ ધસતા મોટા થયેલાને ગાદી પર બેસાડ્યાની નોંધ પણ પ્રાપ્ત થાય છે. જાળપણમાં રમકડે રમતો છવડો યુવાન વય થતાં જ કોઇ અનેરાં સોણલા સેવતો હોય છે ! એ વેળા પેલા રમકડામાં એવું મન નથી હોતું. એ મન તો કોઈ રૂપવંતી રીંસામાં દોડે છે. કાળા માથાનો એ માનવ જાતજાતના સાહસ કરે છે. પણ જ્યાં જરાનો પાશ બેસે છે ત્યાં એ સર્વ ઓસરી જતું જણાય છે. સ્વેન કેશ અને દુર્ભંગ ગાત્રવાળો એ જાણે ભુલો જ દેખાવ રજૂ કરે છે ! અહા ! કાળદેવ ! તારા પરાક્રમની શી વાત કરવી ? સમય-આવલિકા-ધરી-દિન-રાત-માસ-વર્ષ અને આગળ વધી પડપોષમ સાગરોવમતા સ્વરૂપમાં કોંડા ઉતરીએ છીએ ત્યારે તો અધવધ થઈ જાય છે અને અવસર્પિણી ઉત્સર્પિણીનો લાંબો પ્રવાહ જોતાં ગાત્રો ગળવા માંડે છે ! એમાં શીરા-મણે શોભતું પુદ્ગલપરાવર્તન એ તો એક કોયડો જ છે ને !

આમ કાળના મહાત્મ્યની ગાથા પૂરી થઈ નથી હોતી ત્યાં ‘સ્વભાવ’ માં જ સર્વ શક્તિનો આરોપ કરનારો વાદી આગળ આવે છે અને ‘કાળ’ ને રંકતું બિરુદ આપી પોતાના મંતવ્યનો વિસ્તાર કરવા માંડે છે.

કાળવાદીની દલીલોનું ખંડન કરતો હોય તેમ તે કહે છે કે—

છતે થોગે જીવનવતીજ, વાંઝણી ન જણે બાળ;
મૂંછ નહીં મહિલા સુખેજ, કરતલ ઊગે ન વાળ.
મત્સ્ય તુંબ જળમાં તરેજ, બૂડે કાગ પહાણ;
પંખી જાત ગયણે ફીરેજ, ધણી પરે સયલ વિનાણ.

અને ઉમેરે છે કે જે જે દ્રવ્યનો જે જે સ્વભાવ હોય છે એ પ્રમાણે જ વર્તના થતી દેખાય છે. લીંબડે તો લીંબેણી જ નિપૂજે. ત્યાં કંઈ કેરી બાઝતી નથી. કાળ ગમે તેવી ક્રામત કરે એથી સ્કંદનો વાશુ શમાવવાનો સ્વભાવ કે હરેટથી રેચ થવાની વાતમાં કંઈ જ ફેર પડતો નથી. ગમે તેટલા કાળ પર્યંત કાંગડું ધાન્ય ચૂસા પર રહે તેથી ઓણું જ એ પાકી જવાતું છે ? મોરના પોંછા ચિતરવા કાણ ગયું છે ? અને આવલના કાંટો અણિયાળા કેમ છે ? નાગ ઝેરી હોય છે છતાં એના માથાના મણિમાં વિષ દરવાની શક્તિ છે. એ વાતોથી પુરવાર થાય છે કે ‘સ્વભાવ’ જ કર્તાહિતી છે.

ત્યાં તો એ જે સામે આડા હાથ ધરતો નિયતિવાદી અર્થાત્ હે સદાશ ! મંબલીપુત્ર

ગોશાલક જે વાત સ્થાપે છે એ ખડી થાય છે. અને જેરેશોરથી જાહેર કરે છે કે—
કાળ ને સ્વભાવ ગમે તેવા અનુકૂળ હોય છતાં જો ભવિતવ્યતા ફરી એસે તો ખેત્ર ખત્રાસ.
માની થોડા કાળના જોરે એકાદી ગર્ભવતી રમણીએ ગર્ભ ધારણ કર્યો પણ ભાવી વાંકો
થતાં એ ગળી જાય છે એનું શું ? ધારો કે આંખાએ સ્વભાવ મુજબ ફરીગોના કુમળા
દેખાયા, પણ ભવિતવ્યતાએ વાવાઝોડું સળું એ નિષ્ફળ કરી મૂક્યો તો પરિણામે શું ? એમાં
સ્વભાવની તાકાત કેટલી ? મારી સત્તાનો ચમકારો જોયો છે ? આ શબ્દોમાં એ સમાયો છે.

જળનિધિ તરે જંગલ ફરેજી, કોડી જતન કરે કોય;
અણભાવી હોવે નહીંજી, ભાવી હોય તે હોય.
નિયતિવશે વિચિત્રિતવ્યજી, આવી મળે તત્કાળ;
વરસા સોતું ચિતવ્યજી, નિયતિ કરે વિસરાળ.
આંખે મોર વસંતમાંજી, ડાલે ડાલે કેઈ લાખ;
કેઈ ખર્ચા કેઈ ખાગટીજી, કેઈ આંખાં કેઈ સાખ.

આ તો સામાન્ય દાખલા આપ્યા પણ એ વાદીયુગ ! જરા આ દૃષ્ટાન્ત સાંભળો.
એથી તમારી સત્તાનું માપ મપાઈ જશે— એક શિકારીએ આકાશમાં ઊડતા એક કણુતર
પર બરાબર નિશાન તાક્યું. બાણ છૂટતાં જ એના બાણ વિદાય થાય એવી સ્થિતિ જન્મી.
હાંએ નજર કરે છે તો એક બાજ પક્ષી પણ પોતાના પર તરાપ મારવાની તૈયારીમાં છે.
એક તરફ નદી ને બીજી બાણ વાદ્ય જેવું ઉભયમાર્ગી સંકટ. પણ ભવિતવ્યતા એ કણુતરની
તરફેણમાં હતી એટલે શિકારીના પગે એક સર્પે ડંશ માર્યો. ધનુષ્યમાંથી બાણ છૂટી ગયું
અને એ પેલા બાજને લાગ્યું. કણુતરના ઉડ્યનનો માર્ગ આ રીતે મોકળો થઈ ગયો.
બનવાનું હોય તે જ બને છે. એમાં શંકા ધરવાપણું નથી જ. ભુએને, બલદત ચક્રવર્તીના
નેત્રો એ વિના એકાદા ગોવાળના હાથે વીંધાય ખરા ? એ હજાર દેવતાઓ જેની સતત
સેવામાં હોય છતાં આમ બન્યું ત્યારે એ કરામત હોણુદારની જ ને !

એ વાદીત્રિપુટી ! તમે મારી સત્તા આગળ તો મગતરા જેવા જ ! ધરમાં એસી ગોળ
ભલે ખાવ પણ આ કર્મરાજના પડકાર ઝીલવાનું સામર્થ્ય તમારામાં છે ખરું ?

કર્મે શું શું કરી દેખાડ્યું તે ટૂંકમાં વર્ણવું છું—

કર્મે રામ વસ્થા વનવાસે, સીતા પામે આગ;
કર્મે લંકાપતિ રાવજીવું, રાજ્ય થયું વિસરાળ.
કર્મે વરસ લગે રિસહુસર, ઉઠક ન પામે અત્ર;
કર્મે વીરને ભુએ યોગમાં, ખીલા રોપ્યા કત્ર.
કર્મે એક મુખપાલે એસે, સેવક સેવે પાથ;
એક હુય ગય રથ ચટયા ચતુર નર, એક આગળ ઉભય.

દેવ, માનવ, તિર્થંચ અને નારકીરૂપ ચાર ગતિઓમાં કોઈ પણ રણકાવનાર
હોય તો એ કર્મ પુરુષ જ ને ! એણે ખુદ તિર્થંપતિઓને છોડ્યા નથી ! ચક્રી—

વાસુદેવોને ઊંધા પાટા અંધાગ્યા છે ! તેથી તો કહેવાય છે કે- ‘કર્મ’ની ગતિ વિચિત્ર છે. ’
એ અર્થ ગદન મનાય છે. કાર્થ ‘વિચિરેવ વલીયસી’ એમ કહી હાથ ધોષ નાખે છે !

કાળ, સ્વભાવ અને નિયતિ તમો તો મારી સન્મુખ આગક જેવા છો પણ પેસો
માંધાતા જેવો આડંબર રાખનાર ઉઘમ પણ ટકી શકે તેમ નથી. એને એ સખત હાર
આપી છે એ વાત સાંભળશે! ત્યારે મારી તાકાતનું સાચું જ્ઞાન થશે.

ઉઘમથી કાર્વની સિદ્ધિ થાય છે એમ માની, એક ઉંદરે ઘરના આંગણમાં પડેલા
એક કરંડીયાને કરંડાલવા માંડ્યો. એણે ધારણું કે કરંડીયામાં ક્યાં તો કૂળ હશે અથવા
તો મીઠાઈ મેવા હશે. બિચારા ઉંદરનું ભાગ્ય રૂંટેનું અર્થાત્ કર્મરાજ એના પર વંકાઈ
એડેલા એટલે આ કરંડીયો કૂળ કે મીઠાઈનો નથી પણ મદારીના સર્પનો છે એવું જ્ઞાન
મૂકતે થવા દીધું નહીં. કરંડાલવામાં રત બનેલા ઉંદરજી જ્યાં આકું પાડી, એમાં મુખ
નાંખવા જાય છે ત્યાં પેલા સર્પરાજના ભક્ષ બની ગયા !

આ ઉઘમીના-ઉંદરજીના હાલ જોયા ! હવે પેલા નિરુઘમી નાગની વાત વિચારો,
પકડાઈ ગયા અને કરંડીયે પૂરાયા. ન મળે ખાવાનું કે ન મળે નાચવાનું. શુંયણું વળી
પડી રહ્યા સિવાય અન્ય માર્ગ પણ નહોતો, છતાં ભાગ્યદેવીના આશીર્વાદ ઉતર્યા એટલે
આહાર ને છૂટકારો બંને પામ્યા.

સમિપમાં ઉભેલા પુરુષાર્થીયી આ વાત સાંભળી ચૂપ ન રહેવાયું. આગળ આવી એ
વાદીએ તો લલકારવું શરૂ કર્યું—

ઉઘમ કરતાં માનવીએ, શું નવિ સીકે કાજ તો;
રામે રચણાયર તરીએ, લીધું લંકા રાજ્ય તો.
વિષુ ઉઘમ કેમ નીકળે એ, તીલમાંહેથી તેલ તો;
ઉઘમથી ઊંચે ચઢે એ, જીવો એકેદ્રિય વેલ તો.
દઢપ્રહારી હુત્યા કરીએ, કીધાં પાપ અતંત તો;
ઉઘમથી ખટમાસમાં એ, આપ થયો અરિહંત તો.

કર્મ મહારાય, ખોટો ગર્વ ન કરશો. તમો તો મારા પુત્ર જેવા ગણાવ. તમને (કર્મને)
જન્મ આપનાર પણ હું જ છું ને? જ્ઞાની ભગવંતો ભાખી ગયા છે કે—‘ઉઘમથી દૂર
ટળે એ, જીવો કર્મનો મર્મ તો.’ જેનામાં શક્તિ ન હોય અથવા તો જેઓ નયળા હોય
એ કર્મ, નિયતિ આદિ અનુસરવાની વાત કરે, કાલના ભરોસે ખેસે, બાકી મારા મંતવ્યમાં
થકા ધરનાર તો ફરી ફરી ઉઘમ કરી જરૂર કાર્ય સાધતા કરે જ. ‘Try, Try, again’
એ સૂત્ર ન જ ભૂલે.

ભો, સદાલ! આમ આ પાંચે વાદીઓની વાત ધડીભર તો તેમના દૃષ્ટાંતોના બળે
જોર પકડતી જણાશે, કદાચ એમાંથી એકને મોટો સ્થાપવાનું મન પણ થઈ જશે, પણ
એમ કરવું ઠીક નથી. એકાંત નયમાં ખેંચાવું એવું નામ જ મિથ્યાત્વ બાને ખોટી સમજ

અંક ૧ લો]

સાહિત્યવાદીનાં કુસુમે

૨૧

આરિકાષ્ઠથી વિચારતાં સમગ્રશે કે-એ પાંચેના મેળાપ વિના કાયાંસિદ્ધિ સંભવતી નથી જ. એમાં ચાર આંગલી અને પાંચમા અંગુકાનું ધરગથ્ય, રોજના અનુભવનું દર્શાત યાદ રાખવાનું છે.

લઝામના મેદાનમાં જયશ્રી વરનાર સેનાને ધન્યવાદ અપાય છે એ વેળા જેમ બધા મૈત્રિકાને નહીં પણ માત્ર સેનાપતિને આગળ કરાય છે તેમ પ્રસંગવશાત્ એમાંનાં એકાદ-તે વર્ણવતાં આગળ ધરાય, પણ એ પાછળનું રહસ્ય તો એટલું જ કે જેમ આખી સેનાનો સહકાર જ વિજય અપાવે છે તેમ એ પાંચેનો યોગ જ સાધનામાં સફળતા આણે છે.

તંતુ સ્વભાવે પટ ઉપજાવે, કાળક્રમે રે વણાયે;
લવિતવ્યતા હોયે તો નીપજે, નહીં તો વિઘ્ન ધણાયે.
તત્તુવાય ઉચમ ભોક્તાદિક, ભાગ્ય સકલ સહકારી;
એમ પાંચે મળી સકલ પદારથ, ઉત્પત્તિ જુઓવિચારી.

તાંતણા સાથે મળતાં કપડું થાય એ સ્વાભાવિક છે, એમાં વણુવાના સમયનો હિરસો પણ છે. લવિતવ્યતા હોય તો જ કપડું તૈયાર થાય; નહીં તો વિઘ્નો નરમ તણિયત આદિના આવે. વણુકરનો ઉચમ સાચી દિશામાં હોય અને પહેરનારનું તકદીર હોય તો જ કપડું પહેરવા જેવું બને.

નિયતિ વશે હલુકરમે થકને, નિગાદથકી નીકડીયા;
પુણ્યે મનુજ ભવાદિક પામી, સદ્ગુરુને જઈ મળીયા.
ભવસ્થિતિનો પરિપાક થયો તવ, પંડિત વીર્ય ઉઘ્ઘસીયા;
ભવ્ય સ્વભાવે શિવગતિ પામી, શિવપુર જઈને વસીયા.

સંસારી આત્મા મુકિત લાગે જ પામી શકે કે નયારે એ આત્માને ઉપર કહ્યું તેમ પાંચ કારણોનો સહકાર ગ્રાપ્ત થાય. એ વિષયમાં, ભાઈ, ત્હારા ગુરુ મંખલીપુત્ર શું કહે છે એ સમજ લેજે, નહીં તો મારી પાસે આવજે. (ચાલુ)

કર્મ-મીમાંસાનું આયોજન.

(ડૉ. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા, એમ. એ.)

ઉદ્ભવ—આજથી દોઢેક દસકા ઉપર હું મુંબઈમાં રહેતો હતો અને એ સમયે મારે હાથે કવિવર ધનપાલની કૃતિઓનું ગ્રીકા ઇત્યાદિ સહિત સંપાદન-કાર્ય થતું હતું. એવામાં ઉસભપંચાસિયા(ઋષભપંચાસિકા)ના ત્રીજા પાનાના સ્પષ્ટીકરણાર્થે મેં જે સમ્યક્ત્વને અંગે નાનકડો નિબંધ લખ્યો હતો તે છપાવવો શરૂ થયો. આનાં મુદ્રણ-પત્રો (proof-sheets) એક જૈન આચાર્યને મોકલાતાં એમાં એમણે કેટલીક ભૂલ કાઢી, પરંતુ એ મારે ગળે ઉતરી નહિ એટલે મેં તે પ્રમાણે ફેરફાર ન કર્યો. એવામાં કર્મ-સિદ્ધાન્તના વિશિષ્ટ અભ્યાસી તરીકે ઓળખાવાતા જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયપ્રેમસૂરિજીનું મુંબઈમાં ચાતુર્માસ થયું અને એમની સાથે પરિચય થતાં મેં આ મુદ્રિત લખાણ તેપાસી જવા એમને સાદર વિનંતિ કરી. એઓ આ જોઈ ગયા અને એમણે આ નિબંધ જોઈ એની તારીફ કરી અને એમાં કોઈ ભૂલ નથી, પરંતુ ભૂલ સૂચવનારની ભૂલ હોવાનું કહ્યું. આ ઉપરથી મને એ વિચાર સ્પુર્ધા.

(૧) વિશેષતઃ ગણ્યાત વિદ્વાનની પચુ વાત તેમના તરફથી પ્રમાણ રજૂ ન થાય ત્યાં સુધી સ્વીકારી ન લેવી.

(૨) જૈન દર્શનમાં ઓતપ્રોત અનેકા અને જૈનોના એક વિશિષ્ટ સિદ્ધાન્ત ગણાવાને લાયક એવા કર્મ-સિદ્ધાન્તને અંગે સંક્ષિપ્ત કે માધ્યમિક કોટિનો ગ્રંથ ન રચતાં અને તેટલા વિસ્તારવાળી એક કૃતિ તૈયાર કરવી અને તેમાં માર્ગદર્શન મળે અને કોઈ ભૂલ ચૂક થવા ન પામે તે માટે શ્રી વિજયપ્રેમસૂરિજી જેવાનો સહકાર મેળવવો.

કર્મ-મીમાંસા નામનો સર્વોગ સુંદર, સંપૂર્ણ અને સ્વતંત્ર ગ્રંથ રચવા માટે અશ્વરે હું જે વિશિષ્ટ પ્રયાસ કરવાની અભિલાષા રાખું છું તેનું બીજા આમ દોઢેક દસકા જેટલું પ્રાચીન છે.

કેટલાંક વર્ષોથી હું એમ સાંભળતો આવ્યો છું કે જૈનાચાર્ય શ્રી પ્રતાપસૂરિજીના શિષ્ય ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મવિજયજીએ કર્મ-સિદ્ધાન્તનો સારો અભ્યાસ કર્યો છે. થોડા વખત ઉપર એઓ અહીં થઈને મુંબઈ જતા હતા તેવામાં મારે એમને કલાકેક માટે મળવાનું થયું અને વાતચિત ફરમાન મેં એમને મારી અભિલાષા જણાવી તો એમણે આ વાતને અનુમોદન આપ્યું. કર્મ-મીમાંસા રચાઈ રહે પછી હું એમના જેવાને એ બતાવવા ઇચ્છું છું, પરંતુ આ પ્રાસાદ તૈયાર કરવા માટે એના પાયા તરીકે કામમાં લાગે એવા કેટલાક લેખો અત્યારે તો હું છપાવવા ઇચ્છું છું અને તેમાં કોઈ ભૂલ જણાય કે કોઈ સૂચના કરવા જેવી જણાય તો એમને તેમજ જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયપ્રેમસૂરિજી જેવાને એ તરફ મારું લક્ષ્ય ખેંચવા વિનવું છું.

પ્રકાશન—કર્મ-મીમાંસાની યોજના જે હાલમાં મેં ઘડી છે તેની રૂપરેખા મારે

૧ આવી એક કૃતિ “જૈન ન્યાય” (Jaina Logic) પરત્વે હાલમાં હું તૈયારી કરું છું.

પ્રસિદ્ધિમાં મૂકવી એમ આગમોદ્ધારકના કેટલાક સંતાનીયો તરફથી મને સૂચના મળી છે અને એને હું વધારી લઉં છું. કેમકે આ કાર્ય મોટું વહેંચું પણ સંગોપાંગ રીતે એના યોગ્ય અધિકારીદારા થયું જોઈએ એ બાબત તો એ મત નથી; કદાચ એ કાર્ય મારે હાથે પરિપૂર્ણતાને નહિ પામે તો પણ આ દિશા સચવવા પૂરતો તો આ પ્રયાસ સાર્થક ગણશે એવી આશા રહે છે. વિશેષમાં આ યોજનાને સફળ બનાવવા માટે કોઈ અણુધાર્યે સ્વયંથી પણ સૂચના મેળવવાનો પણ આ માર્ગ છે.

મહત્ત્વ અને ઉપયોગિતા—જેનોતો કર્મ-સિદ્ધાન્ત ભવિત્યતાના દાસાનુદાસ બનવાનું ન શિખવતાં પૂર્ણ પુરુષાર્થ અજમાવવાનો-સચેત ઉદ્ભવ કરવાનો બેધપાઠ પૂરો પાડે છે. એ દુઃખ આવી પડતાં અકળાઈ ન જતાં તે સમતાપૂર્વક સહન કરવાનું બળ આપે છે. સંપત્તિમાં છકી ન જવાય તેની તકદારી રખાવનાર એ રામબાણુ ઔષધ છે. આપણા જેવા સામાન્ય આત્માઓ માટે, દૂષણોની ગવેષણાપૂર્વકની નિન્દા અને ગદ્યાંધી થતી આત્મશુદ્ધિનો માર્ગ એ મોઢજો ઠરે છે, એ પ્રત્યેક વ્યક્તિને પોતાની પૂરેપૂરી જવાબદારીનો યથાર્થ ખ્યાલ કરાવે છે.

આ કર્મ-સિદ્ધાન્ત સ્વપરકલ્પાણુકારી છે એટલે નીતિ (Ethics) ની દૃષ્ટિએ, સામાન્યિક શાસ્ત્ર (Sociology) ની દૃષ્ટિએ તો એનું મૂલ્ય છે જ. વળી એ જૈન દર્શનનો-એના તત્ત્વજ્ઞાનનો-દ્રવ્યાનુયોગનો એક અગત્યનો ભાગ છે એટલે ફિલસૂફીના-દ્રવ્યમીમાંસા (Metaphysics) ના અભ્યાસીઓને તો એ જરૂર જ આકર્ષી શકે તેમ છે. આ કર્મનો સિદ્ધાન્ત અધ્યાત્મવિદ્યાનું એક મહત્ત્વનું અંગ હોઈ-આત્માની સ્વાભાવિક અને વૈભાવિક દશા પર પ્રકાશ પાડનાર હોઈ એ વિદ્યાના ગિજાણુને એનો અભ્યાસ રોચક અને માર્ગ-દર્શક બને તેમ છે. આ સિદ્ધાન્તની ઝીણવટો-એમાં આવતાં ભાંગાઓ (સં. ભંગ) અને 'કંડકો ગણિતજ્ઞોને એ ધડી આનંદ આપે તેમ છે. કર્મની વર્ગણ અને એના બંધનું નિરૂપણ તેમજ સમુદ્ધાતો રસાયણશાસ્ત્ર (Chemistry) અને પદાર્થવિજ્ઞાન (Physics) ના અભ્યાસીને રસમય વાની પીરસે છે. કપાયો અને યુગુરયાનકોનું સ્વરૂપ મનોવિજ્ઞાન (Psychology) ના વિષયના શોખીનોને વિચારવા જેવું છે. કર્મ-સિદ્ધાન્તમાં આવતો જ્ઞાનનો અધિકાર જ્ઞાન-મીમાંસા (Epistemology) સંબંધી જૈન મંતવ્ય રજૂ કરવામાં એછો છે.

૧ આ વિષય 'કૂચ્ચાલી-શારદ' વાચક યશોવિજયે ગુજરાતીમાં સંયમશ્રેણિવિચાર નામની સજ્ઞાયમાં ત્રણ ઢાલમાં નિરૂપ્યા છે અને એ જ બાબત આ સજ્ઞાયના વિસ્તારરૂપે પં. ઉત્તમવિજયે સંયમશ્રેણિવિચાર સ્તવનમાં ત્રણ ઢાલમાં ચર્ચી છે. આ બંને કૃતિઓ "સ્તવન, સ્વાધ્યાય આદિ શુભરત્નસંગ્રહ" માં જૈનગ્રંથપ્રકાશક સ્વા (અનંદાવાદ) તરફથી વિ. સં. ૧૯૬૮ માં યંત્રાદિ સહિત છપાયા છે. ચારિત્રની શુદ્ધિ-અશુદ્ધિની તરતમતા વાને સંયમસ્થાન વિષે કેટલીક હકીકત શ્રી લગવતી-સાર (૫ ૭૮-૮૦) માં આપાઈ છે.

આ પ્રમાણેની કર્મ-સિદ્ધાન્તની અનેકવિધ મહત્તા અને ઉપયોગિતા હોવાથી તો આને અંગે એક આકર-ગ્રંથ ગુજરાતીમાં રચ્યા બાદ કે એ રચનાની સાથે સાથે અંગ્રેજીમાં પણ એક આકર-ગ્રંથ રચવાનો હું વિચાર રાખું છું.

યોજના.—ગુજરાતી કૃતિ પૂરતી યોજના હવે હું અહીં રજૂ કરું છું. કર્મ-સિદ્ધાન્ત પરત્વે શ્વેતાંબર તેમજ દિગંબર ગ્રંથકારોએ પ્રૌઢ કૃતિઓ રચી છે. કેટલીક બાબતો જે શ્વેતાંબરીય કૃતિઓમાં જોવાય છે તે દિગંબરીય કૃતિમાં નથી, તેમ કેટલીક બાબતો એવી છે કે જે દિગંબરીય કૃતિઓમાં છે તે શ્વેતાંબરીય કૃતિઓમાં નથી. આથી મેં કર્મ-સિદ્ધાન્તના પરિપૂર્ણ નિરૂપણ માટે આ બંને દિશકાઓના પ્રાચીન અને પ્રમાણુભૂત ગ્રંથોનો લાભ લેવાનો ઇરાદો રાખ્યો છે.^૧ સાથેસાથે કર્મવિષયક જે અભ્યાસપૂર્ણ લેખ વગેરે આધુનિક વિદ્વાનોને દાથે લખાયા હોય તે પણ જોઈ જવાની મારી ઇચ્છા છે. એટલે એ વિદ્વાનો એમના આ લેખ વગેરેની મને નકલ પૂરી પાડી શકે તો તેમ, નહિ તો એ ક્યાં ઇપાયેલ છે તે જણાવી ઉપદેશ કરે.

કર્મ-સિદ્ધાન્તને લગતી એકે એક બાબત-પછી એ નાની હો કે મોટી, ઓછા મહત્વની હો કે વધારે મહત્વની હો એ મારે અહીં આપવી છે. આથી આમાં નીચે મુજબના મુખ્ય વિષયોને તો સ્થાન અપાશે જ:—

- (૧) કર્મનું સ્વરૂપ અને એનું વૈશિષ્ટ્ય.
- (૨) વર્ગજાઓનો વિચાર.
- (૩) બંધ-એના હેતુઓ, પ્રકારો અને સ્વામીઓ.
- (૪) નિહનવ-વાદ.
- (૫) કર્મની મૂળ અને ઉત્તર પ્રકૃતિઓ.
- (૬) ઉદય, સત્તા અને અબાધાકાળ.
- (૭) ઔદ ગુણસ્થાનો-સમ્યક્ત્વાદિની પ્રાપ્તિ.
- (૮) યોગ, ઉપયોગ અને લેસ્થા.
- (૯) માર્ગજાન-દ્વારો.
- (૧૦) બંધસ્થાનો ઇત્યાદિનો પરસ્પર સંબંધ.
- (૧૧) આઠ કરણો.
- (૧૨) સ્પર્ષકો અને કંડકો.
- (૧૩) ઉપશમ-ત્રેણિ અને ક્ષપક-ત્રેણિ.
- (૧૪) સમુદ્ધવાત.
- (૧૫) મુક્તિનો અધિકાર.

૧ જૈન આગમોમાં પણ એવી કોઇ કોઇ બાબત જોવાય છે કે જેનો નિર્દેશ કર્મ-સિદ્ધાન્તને લગતી કોઇ પણ સ્વતંત્ર કૃતિમાં જણાતો નથી. આથી આ બાબતો પણ અહીં અપાશે.

આ પ્રમાણે પંદર બાબતો વિચારતી વેળા સમર્થનાત્મક પાઠો હું આપનાર છું જેથી માંડે લખાણ આધારબુદ્ધ અને શાસ્ત્રીય નિરૂપણમાં પારિભાષિક શબ્દોની આવશ્યકતા રહે છે, કેમકે એ દ્વારા એક તો વિચારની સક્ષમતા અને એકતા જળવાઈ રહે છે અને બીજું, વધારે ખડતાં લખાણને-શિથિલતાને અટકાવી શકાય છે. જોનાતા કર્મ-સિદ્ધાન્તનું આ નિરૂપણ શાસ્ત્રીય થવાનું છે એટલે એમાં પારિભાષિક શબ્દો તો વપરાશે જ, પરંતુ એ દરેક શબ્દના અર્થ ઉપર પૂરતો પ્રકાશ પાડવા માટે એની વ્યુત્પત્તિ, એના પર્યાયવાચક શબ્દ ઇત્યાદિ દર્શાવશે.

વિષયોને વિશદ બનાવવા માટે પ્રાચીન ઉદાહરણો અને ન્યાયોનો તેમજ આધુનિક વૈજ્ઞાનિક યુગનાં મંતવ્યોનો ઉપયોગ કરવા હું માંગું છું. વિશેષમાં જરૂર જણાય ત્યાં યંત્રો (કોષ્ટકો) અને સ્થાપનાઓ પણ રજૂ કરીશ.

કર્મ-સિદ્ધાન્તને કેવળ શ્રદ્ધાનો વિષય ન બનાવતાં, એની વિવિધ બાબતો તાર્કિક દૃષ્ટિએ વિચારવાની મારી બાવના છે અને આમાં કંઈ ખોટું નથી, કેમકે નવ્ય કર્મમંથોની ટીકામાં પણ આ માર્ગ થોડે ઘણે અંશે દેવેન્દ્રસૂરિએ સ્વીકાર્યો જ છે.

દુલનાત્મક અભ્યાસને અને તાર્કિક દૃષ્ટિને યથાચોગ્ય સ્થાન આપી તૈયાર કરાતી આ કૃતિના અંતમાં નીચે મુજબનાં પરિશિષ્ટો આપવાનો હું ઇરાદો રાખું છું —

- (૧) કર્મ સંબંધી સાહિત્ય.
- (૨) પારિભાષિક શબ્દોની સૂચિ.
- (૩) પિંડપ્રકૃતિદર્શક શબ્દકોશ.
- (૪) ઉદાહરણો અને ન્યાયોની સૂચિ.
- (૫) સાક્ષીજૂત મંથોનો નિર્દેશ.
- (૬) સૈદ્ધાન્તિકો અને કર્મમંથકારો વચ્ચેના મતભેદો.
- (૭) સ્વેતાંબર અને દિગંબર માન્યતાઓમાં ભેદ.

કાર્મ પણ કૃતિ વિશિષ્ટ પ્રસ્તાવના વિના પરિપૂર્ણ ન ગણાય એટલે આને અંગે હું વિસ્તૃત ઉપોદ્ધાત લખવાનો છું. તેમાં હું મુખ્યત્વે નીચે મુજબની બાબતો વિચારીશ:

- (૧) ભારતીય દર્શનોમાં અને જૈન સાહિત્યમાં કર્મ-સિદ્ધાન્તનું સ્થાન.
- (૨) આગમોમાંની કર્મ સંબંધી સામગ્રી.
- (૩) કર્મવિષયક કૃતિઓનો પરિચય અને એનું પૌર્વાપય.
- (૪) કર્મ-સિદ્ધાન્તની મહત્તા અને ઉપયોગિતા.
- (૫) કર્મ-સિદ્ધાન્તને અંગેના આક્ષેપો અને તેનું નિરાકરણ.

આ આકર-મંથને વિશેષતઃ આવકારપાત્ર બનાવવા માટે ચિત્રો પણ આપવાનો મારો વિચાર છે. મારા આ કાર્યને વેગ મળે તે માટે જેમ વિશેષજ્ઞોનો સહકાર આવશ્યક છે તેમ એના પ્રકાશન માટે ઉદાર દિલના ધનિકો તરફથી દ્રવ્યની સહાયતાની અપેક્ષા રહે છે. આશા છે કે-આ બંને પ્રકારનો સહકાર મને મળી રહેશે.

નવહાર જારાવ્ય.

(૨૯૮)

હુંદેવાતું ઉચ્ચ જ્ઞાન ગર્વ અને અભિમાન વગર ન જ મેળવી શકાતું હોય, તો આપણા અભ્યાસ જીવનની સાદી આખતો, હૃમદ્દર્દી, પ્રેમ,

નિઃસ્વાર્થતા અને એવી ચાલુ બાજતોમાં પર્યાવસિત કરવો-

એ વધારે સારી વાત છે.

અરી વાત તો એ છે કે વૃક્ષને ફળ આવે ત્યારે એ તીચું નમતું જાય છે, વાદળાં પાણીથી ભરાય ત્યારે પૃથ્વીની નજીક નીચે આવતા જાય છે અને આંખા પર ડેરી (શાખ) પાકે ત્યારે એના ભારથી ડાળ નીચે આવતી જાય છે. તે જ પ્રમાણે માણસ જ્ઞાનના ભારથી ભાર થાય ત્યારે એ વધારે સાચો માણસ બને છે, એનામાં વૃદ્ધ તરફ વિનય જાગૃત થાય છે, એને લોકસેવાતા મનોરથ થાય છે, એને પોતાના જ્ઞાનનો લાભ જનતાને અને તેટલો વધારે આપવાના કોડ થાય છે, વિદ્વાનાં સત્રો ખોલવાનાં, એની પરખો કામકામ બેસાડી દેવાના અને એનો લાભ અને તેટલા વધારે માણસો લે તેવી એને આદર્શ ભાવના થાય છે. આ જ્ઞાનપ્રાપ્તિનું સાચું ફળ છે, આ જ્ઞાનપ્રાપ્તિનું સલ પ્રદર્શન છે, આ જ્ઞાનપ્રાપ્તિનો અનુપમેય મદિમા છે.

પણ એને બદલે કેષ ક્રોધને જ્ઞાનનો અપચો થાય છે, પોતાના નામ સાથે ઉપાધિ લગાડવાનો અભખરો થઈ આવે છે, પોતાને સમાજમાં માન મળવું જોઈએ અને પોતાની ખુરશી અવક્ષ નખરે પડવી જોઈએ અને પોતે બહાર નીકળે ત્યારે સામે મળતારે પોતાને પ્રથમ સલામ કરવી જોઈએ-આવાં આવાં તુચ્છ આદિલનો તેનામાં જાગૃત થાય છે, આવા ન ધૃત્યવાયોગ્ય ભાવો એના મનમાં રચાન લપ્ત લે છે, જાણે પેટે પાટા બાંધવા પડશે એવી એની આત્મનિદર્શનની ધ્રુવજાઓ અને કામતાઓ થઈ પડે છે, અને જાણે કે પોતે ગગનમાં ઊડતો હોય અને દુનિયા સામાન્ય જમીન પર ચાલતી કે અજોડતી હોય એવું એને લાગે છે. આવી વૃત્તિ જ્ઞાનનું અજીજું છે એને બદલે તો દુનિયાદારીએના સામાન્ય ગુણ કેળવાય, ભાઈઓમાં પ્રેમ થાય, બંધુદાર સારો ચલાવાય, નિઃસ્વાર્થભાવે સેવા થાય-આવા સામાન્ય ગુણો ખીલે અને ઉચ્ચ જ્ઞાન ન મેળવાય તે વધારે સારું છે. ચાલુ દુન્યવી ગુણો માટે મોટા અભ્યાસની જરૂર પડતી નથી, એ તો સદૃજ પ્રાપ્ય ધર્મો છે અને માણસને માણસાઈ શીખવે છે. ભણી ગણીને માણસ જતાવર જેવો થાય, અપાધિવ બની જાય, ડુંગરના શિખર પર બેસવાનો શોખીન બની જાય, તેને બદલે તો સાદો, સારો, ભોળો, વહેવારુ રહે એ વધારે સારું છે. મોટા ભણતરના અપચા કરતાં સાદા અભ્યાસના વહેવાર માર્ગો વધારે સારા છે.

માટે ભણો તો સાચું ભણો, અંતરને ઉઝળે તેવું ભણો, જનતાના સેવક થતા શીખો અને નહિ તો આપણું છે તે સારું છે, ચાલે તેમ ચાલવા દો; પણ ભણીને ખાડામાં ઊતરી જાઓ તો આવતા બંને બગડે.

મૌકિક

If so called higher knowledge cannot be acquired without egolism and conceit, then it is better to confine our studies to the simple things of life, sympathy, affection, unselfishness and such like.

શ્રી ભાગલાલ મગનલાલ કામસ હાઇસ્કૂલ (વાણિજ્યમંદિર)

શ્રી ભાગલાલભાઈ મગનલાલ શેઠ મહાલક્ષ્મી મીત્રતાળા શ્રી ભોગીલાલ મગનલાલ વાણિજ્ય મંદિર (કામસ હાઈસ્કૂલના) મકાનનું ખાતમુદ્દત કરવાનો વિધિ અસો શુદ્ધ આઠમ તા. ૧૮-૧૦-૫૦ ના રોજ સવારના ૧૦ વાગે અત્રે ધૈયા સર્કલ ઉપરના એક પ્લેટમાં સૌરાષ્ટ્રના માનનીય મુખ્ય પ્રધાન શ્રી ઉછરંગરાય દેગરને હાથે કરવામાં આવ્યો હતો. આ પ્રસંગે બહારગામના તેમજ અત્રેના મીલમાલિકો, સૌરાષ્ટ્રના તેમજ ભાવનગરના પ્રતિષ્ઠિત ગૃહસ્થો તેમજ સત્રારીઓ ઘણી મોટી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત હતાં. શાળાના મકાન માટેના પ્લોટ નં. ૧૫૧૦ પર સુશોભિત, વિશાળ મંડપ નાંખવામાં આવ્યો હતો. શરૂઆતમાં આ પ્રસંગે આવેલા અભિનંદનના સંદેશાઓમાંથી ફેટલાક વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યા હતા, જેમાં ને. ના. ભાવનગરના મહારાજ સાહેબનો મુખ્ય હતો.

ત્યારબાદ શ્રી મનસુખલાલ ખારાએ આ શાળામાં કષ્ટરિતે કામ થશે એ બાબતની

રજૂ સમજણ આપી શાળાનો પરિચય આપતાં કહ્યું કે-આ શાળા અમદાવાદની આર. સી. હાઈસ્કૂલ જેવા ધોરણે ચાલવાની છે, પરંતુ તે સાથે Craft-હસ્તકામ માટે પણ પ્રમંથ કરવાનું ધોરણ રાખવામાં આવશે. આ શાળામાંના જે વિદ્યાર્થીઓ કૌશલ્યમાં ન જઈ શકે એમ હોય તેઓને પણ શાળાની જ કેલવર્શીને લઈને સારું કામ મળી શકશે. ઉપરાંત દરજી કામ, સુતારી કામ વગેરે પણ શીખવવામાં આવશે બાદ શ્રી હરજીવનદાસ કાલિદાસ મહેતા, શ્રી ગંગાનન ભટ્ટ અને શેઠ હરિલાલ મોનદાસે આવી સંસ્થાની ઉપયોગિતા અને શ્રી ભોગીલાલભાઈની શુભ ભાવના વિશે પ્રસંગોચિત પ્રવચનો કર્યા હતાં.

આ પછી શેઠ ભોગીલાલભાઈએ પોતાનું વક્તવ્ય કર્યું. તેઓએ આજના પ્રસંગના

શ્રી ઉછરંગરાય દેસર
વડાપ્રધાન-સૌરાષ્ટ્ર

➔ (૨૭) ➔ ("ભાવનગર સમાચાર"ના સૌજન્યથી)

પણેતા શેઠ ધરમદાસ હરગોવિન્દદાસ અનિવાર્ય કારણેસર હાજર રહી શક્યા નથી એ માટે એમની જીજ્ઞાસુ દર્શાવી હતી, પરંતુ તેમને બંને આવનાર તેમના બાપશ્રી ગોરધનદાસનો આભાર માન્યો હતો. પોતે અમદાવાદના હોવા છતાં ભાવનગરી તરીકે અપનાવવા માટે ભાવનગરની જનતાનો આભાર માની મુખ્ય પ્રધાન શ્રી. ટેવરે ગઢડામાં મહાજન સંઘે જે કહેલું તે યાદ કરી મહાજનની અનિવાર્ય જરૂર પર ભાર મૂકી કોંગ્રેસ સમિતિએ તેના પૂરક બનવું જોઈએ એવો વિચાર રજૂ કર્યો હતો. પ્રધાનોની કાર્યશીલતાનો દાખલો આપી, કાર્યથી જ ઉત્પાદન વધે છે અને ભાવણોથી વધતું નથી એમ કહી શ્રમનો મદદિમા વધારવાનો શાળાનો ઉદ્દેશ સમજાવ્યો હતો.

ત્યારબાદ ઉદ્યોગ પ્રધાન શ્રી મનુસાહેબે ગાંધીજીની ટ્રસ્ટીશીપ-ચાલીપણાની કલ્પના સમજાવી મુડીદારોએ ટ્રસ્ટી થઈને સામાન્ય માણસને મળે છે તે કરતાં દસ કે બારગણું લઈ ખીચ વધારાના ધનનો ઉપયોગ લોકો માટે કરવાનું કહી, વર્તણૂકના અનુસાર શાળામાં ઉત્પાદન કરી તેમાંથી શાળાના ખર્ચ ખાતે રકમ આવે એવી વ્યવસ્થાની સૂચના કરી હતી.

શ્રી શાંતિલાલ શેઠે, શ્રી ભોગીલાલભાઈને અભિનંદન આપીને હાલની મુશ્કેલીઓને અંગે વ્યવહારુ માર્ગ દર્શાવતાં કહ્યું કે-આજે જો દર્દ હોય તો તે ઉત્પાદનના એ છાપણાનું છે. ફેલવણીમાં પહેલાં તો જીભનો ઉપયોગ જ શીખવવામાં આવતો. આ કારણે આપણે દેશ આળસુ રહ્યો છે અથવા એને આળસુ રાખવામાં આવ્યો છે. કંટ્રોલથી કાળાંજળાર થાય છે માટે કંટ્રોલ અવ્યવહાર છે. આ બધા ક્ષણોએનો ઉપાય ઉત્પાદન વધારવામાં રહેલો છે. પશ્ચિમની પ્રગતિઓ સો સો વરસથી કામ

કરતી હતી. ત્યારપછી જ તેમણે કામના કડાકા વગેરેના કાયદા કર્યા. આપણે હજી ૧૯૪૭ માં બાધ્યાવસ્થામાં હતા ત્યારે જ કાયદાઓથી શરૂઆત કરી. આપણે તો કાર્યરત રહેવાની જ હાલ તો જરૂર છે. જીવનધોરણ ઉત્પાદનથી જ જીવું આવશે. ઉત્પાદનમાં જે hurdles (વિઘ્નો) છે તેથી ઉત્પાદકો નારાજ થઈ જાય છે. કાંસે શું થશે? તેની ખતર નથી તેથી રોકાણ કરનારાઓ મુંઝાય છે.

મુખ્ય પ્રધાન શ્રી ટેવરે આ આનંદના પ્રસંગે પણ સજામાં જણાતાં ઠંડક અને તંગ વાતાવરણ પર ધ્યાન ખેંચીને સુંદર એવા કાર્યનો અરબર પડ્યો પડતો નથી એમ કહ્યું હતું. જગતમાં ધર્મની વ્યાખ્યા ધણાએ કરી છે પણ જેને ઉાર આકાશ અને નીચે પૃથ્વી સિવાય કોઈ જ ન હોય એવું કહ્યું કરવું એ જ ધર્મ છે કહી સરકાર અને શ્રમજીવીઓ તેમજ મુડીદારો પર નજર રાખનાર મધ્યમ-વર્ગનો ચિતાર આપ્યો હતો. અને શેઠશ્રી ભોગીલાલનો આ પ્રયાસ મધ્યમવર્ગ માટે છે એ એની મહત્તા છે એમ કહ્યું હતું. તેઓએ કહ્યું કે-આ શાળામાં માત્ર કોમર્સ નથી પણ ઉદ્યોગો છે એ એવું ખાસ વખાણવા લાયક અંગ છે. આ પછી તેઓએ હિન્દની પૌણ્ય વસ્તીમાં અશિક્ષિત માણસોની અને ગામડાં છોડી શહેરમાં આવેલા શ્રમજીવીઓની વાત કહી ૨૦૦ વરસની યુગામીમાં છેલ્લાં બે જ વર્ષથી તેઓની સામે જોવાય છે એમ કહ્યું. આ ઉપરાંત જૂની મહાજન સંસ્થાની સહાયતાની જરૂર પણ તેઓએ સ્વીકારી હતી.

પ્રાંતે રમણીકલાલ ભોગીલાલ શેઠે સર્વનો આભાર માન્યો હતો અને રાષ્ટ્રીય ધ્વજના ગીત અને કુલદાર પછી મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

દેવવંદનમાળા

(વિધિ સહિત)

આ પુસ્તકમાં દીવાળી, જ્ઞાનપંચમી, મૌન એકાદશી, ચૈત્રી પુનમ, ચોમાસી, અગિયાર ગયુપેરા વિગેરેના જુદાં જુદાં કર્તાના દેવવંદનો આપવામાં આવ્યા છે. સ્તુતિઓ, ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો વિધિ સહિત આપવામાં આવેલ હોવાથી આ પુસ્તક અત્યંત ઉપયોગી થઇ પડે છે. પાકું આઈડીંગ અને ચ્હીસો લગભગ પૃષ્ઠ હોવા છતાં મૂલ્ય રૂ. ૨-૪-૦

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

નિત્ય સ્વાધ્યાય સ્તોત્ર સંગ્રહ.

આશરે પાંચસો પાનાના આ ગ્રંથમાં નવરમરણ, જીવવિચાર, નવતત્ત્વ, દંડક લઘુ સંગ્રહણી, ત્રણ ભાષ્ય, છ કર્મગ્રંથ, બૃહત્સંગ્રહણી, લઘુ ક્ષેત્રસમાસ, કુલકો, તત્ત્વાર્થધિગમ-સૂત્ર, દશવૈકલિક સૂત્ર, સાધુ-સાધ્વી આવસ્થક ક્રિયાનાં સૂત્રો, અતિચાર વિગેરે અનેક ઉપયોગી વસ્તુઓના સંગ્રહ કરવામાં આવ્યા છે. આ ગ્રંથ વસાવવા જેવો છે. મૂલ્ય રૂ. ત્રણ, પૌરટેજ જુદું. લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

આગમોનું દિગ્દર્શન લેખક—ગ્રો. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા

શ્રી હીરાલાલભાઈની વિદ્વત્તાથી આજે કોણ અજાણ છે? તેઓએ અત્યંત પરિશ્રમપૂર્વક ઘણા વર્ષોની મહેનત પછી આગમ સંગ્રહી સૂક્ષ્મ છણાવટપૂર્વક આ ગ્રંથની સકલતા કરી છે. આગમના અભ્યાસીએ આ ગ્રંથ વાંચવા તેમજ વસાવવા જેવો છે. કાઉન એળ પેજ સાઈઝ પૃષ્ઠ ૨૫૦, મૂલ્ય રૂ. સાડા પાંચ.

જ્ઞાનધર્મ પંચાચાર લેખક—શ્રી મનઃસુખભાઈ કીરતચંદ મહેતા

આ પુસ્તકમાં જ્ઞાન ધર્મના પ્રકારો, પાં આચારોનું સુવિસ્તૃત વિવેચન અને સ્વામીવાત્સલ્ય સંગ્રહી નિર્ગંધરૂપે સુંદર આવેળન કરવામાં આવ્યું છે. શ્રી મનઃસુખભાઈનાં આ નિર્ગંધસંગ્રહનું તેમના સુપુત્ર અને અધ્યાત્મપ્રિય શ્રી ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતાએ સુંદર રીતે સંપાદન કરી આ પુસ્તક પ્રકાશન કર્યું છે. આ પુસ્તક વસાવવા તેમજ વાંચવા લાયક છે. મૂલ્ય માત્ર રૂ. એક.

પાઠશાળા ઉપયોગી પુસ્તકો મંગાવો.

શ્રી પંચપ્રતિકમણ્ય મૂળ	૧-૪-૦	ગુણસાર (કથા)	૦-૮-૦
શ્રી એ પ્રતિકમણ્ય સૂત્ર મૂળ.	૦-૬-૦	જયવિજય („)	૦-૮-૦
શ્રી અર્હત-પ્રાર્થના (સ્તુતિ)	૦-૪-૦	હરિગલ („)	૦-૮-૦
આત્મવાદ	૦-૧૦-૦	વિક્રમાદિત્ય („)	૦-૧૦-૦
શિવભૂતિ (કથા)	૦-૪-૦	અક્ષયતૃતીયા („)	૦-૧૨-૦
નવવાદ	૦-૪-૦	વિચારસૌરભ	૦-૩-૦

જ્ઞાનપંચમી માહાત્મ્ય (વરદત્ત ગુણમંજરી) („) ૦-૮-૦

લખો—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય.

લેખક:— મૌકિક

મળણીના પાશ્વિમાત્ર વિદ્વાન ડૉ. યુદ્ધરત્ના અંગ્રેજી ગ્રંથનો આ અનુવાદ શ્રીયુત મોતીચંદભાઈ ગિરધરલાલ કાપડિયાએ પોતાની રોચક શૈલીમાં કરેલો છે. કળિકાળસર્વંશ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના નામ અને સામર્થ્યથી કાણુ અઝાણુ છે? વિદ્વાન કર્તાએ આ ગ્રંથમાં તેઓશ્રીને લગતા વિધવિધ દૃષ્ટિચંદુઓ રજૂ કર્યા છે. ખાસ જાણુવા યોગ્ય ગ્રંથ છે. લગભગ અઢીસો પાનાનો ગ્રંથ છતાં મૂલ્ય માત્ર ચાર આના, પોસ્ટેજ ત્રણ આના. વિશેષ નકલ મંગાવનારે પત્રવ્યવહાર કરવો.

ખાસ વાંચવા લાયક

વસાવવા લાયક

નવા પુસ્તકો

હવે તો ઘણી જ જુજ નકલો શીલીકમાં રહી છે તો તમારી નકલ માટે સત્વર લખી જણાવો.

શ્રી આનંદધનજી-ચોવીશી

[અર્થ, ભાવાર્થ અને વિવેચન સહિત]

જેતી ઘણા જ સમયથી માંગ હતી તે શ્રી આનંદધનજી ચોવીશી અર્થ તથા વિસ્તારાર્થ સાથે હાલમાં જ છપાવીને બહાર પાડવામાં આવી છે. શ્રી આનંદધનજીના રહસ્યમય ભાવાર્થને સમજવા માટે તેમજ આધ્યાત્મિક વિકાસ સાધવા માટે આ ચોવીશી મુમુક્ષુજનોને અત્યંત ઉપયોગી છે. પાકું કપડાનું બાઈડીંગ છતાં પ્રચારાર્થે મૂલ્ય માત્ર રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ અગ્રગ. સ્વાધ્યાય કરવા જેવું પુસ્તક છે.

નયપ્રદીપ-નયચક્રસંક્ષેપ

અનુવાદક અને વિવેચક-૨૫૦ શ્રી મનઃસુખભાઈ કિરત્ત્યંદ મહેતા

આ પુસ્તકમાં નય જેવા કઠિન વિષયને સરલ અને સુગમ બનાવી સારા પ્રકારે પાડ્યો છે. સપ્તભંગી તથા નયનું સ્વરૂપ દર્શાવી છેવટના પ્રકરણમાં નયના સાતસો વિષય ભેદો બતાવ્યા છે. નયચક્રસંક્ષેપ એ નિર્ગમરૂપ છે. જેમાં નયના વિષયને પુષ્ટ કરવામાં આવ્યો છે. એકંદરે નય ને ન્યાયના અભ્યાસીને માટે આ પુસ્તક ઉપયોગી છે. દોઢસો ઉપરાંત પૃષ્ઠ અને પાકું બાઈડીંગ છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂ. એક

લખો:—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

પાદ્ય (પ્રાકૃત) ભાષાઓ અને સાહિત્ય

લેખક: શ્રી હીરાસાહ રસિકંદાસ કાપડિયા, M. A.

શ્રી હીરાસાહભાઈના તલસ્પર્શી સંશોધન અને વિવેચનથી આજે કાણુ અઝાણુ છે. તેમના “આગમોતું દિગ્દર્શન” પુસ્તક જેવું જ આ પણ સંશોધનપૂર્ણ અને વિદ્વાનોને રુચિકર ધઈ પડે તેવું આ પુસ્તક છે. પ્રાકૃત ભાષાને લગતી વિશદ વિવેચના એ ખંડમાં કરવામાં આવી છે. છેવટે પૂરવાણી અને કેટલીક સૂચના પણ આપેલ છે. કાઉન સોળ પેજ પૃષ્ઠ ૨૭૫, પાકું બાઈડીંગ. મૂલ્ય રૂપિયા છ. પોસ્ટેજ જુદું.

લખો : શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર